

[הקדמת המעתיק לספר בן משלוי.]

* קאל אליסף בן רבנא שמואל הלי שמרו צورو بعد שכבה למן לה אל שכר תקרם מא בקי מקדם לה וקבלת ובעדיה ואקרארה באנה אללה אלמעטם בכל לسان ופי כל מכאן וחדרה ואן מווגודאת אל פציאל ומכונאות אל מחסאן קבלת עונרה גמעת אני פי הדא אל ספר תאלף אבי ומולאי רישי אללה ענה פי אל חכם ואל אמותאל אלדי לכהה בן משמי ושרעת פי אנטסאכה ותחפטה ואנא אבן סתה אעומם וניף לאן מולידי בגין בתחריר מן אלאר (צ"ל אגאר) תחריר ואל נטער פיה עלי נצח אל סאה אל זמאנית אל סאהה מן לילה אל אחד לצביחה אל יום אל תאלת ואל עשרין מן شهر מרחxon אל בגין פי שנת ארבעת אלפים ושמונה מאות שנה ועשר שנים מד בלק אללה אל דניא ולצביחה אל יום אל חאלת ואל עשרין מן גאמאדרי אל أولי סנה אחדי וארבעין שנה (צ"ל סנה) וארבע מאה סנה מאזיה לאל תאריך אל מבתרא מן אל הגירה והוא מניא עני בgemeה ותרתיבה עלי ולא חרוף אלף בית וכלה מהון אל אסאליב מלחתם אל עאריז' מכתאר אל מעאני ואל אלףאט משתק אל מבאני ואל אגראע

* אמר אליסף בן רבנא שמואל הלי שמרו צרו: לאחר תן תורה לאשר לו ראוות החזראות. קדמון. מלפני לא זהה בלוודו ואחריו לא יהיה. ואחר אשר הודה שהוא האל המרוםם לבדו בכל לשון ובכל מקום. אשר בו כל המעלוות וכל הסגולות. הספר הזה חבור אドוני אבי עלי השלים על דברי החכמת והמשלם הנקרא בן משלוי. התחלתי להעתיקו וללמוד בו בהיותי בן שש שנים ומחצה. ואנכי נולדתי לפי רשות המתבר אשר דיק ועיין בכתבו בשעה שש וחצי בלילה ראשון באשמורות בקר יום השלשה ווערים לחדר מרחxon אשר היה בשנת ארבעת אלפים ושמונה מאות ועשר לבריאת ה' את העולם באשמורות בקר יום שלשה ווערים גמאדי א' בשנת אחת וארבעים וארבע מאות למספר ההגירה. והוא צוה עלי לאסוף אותו ולסדרו על פי האלף' ב'ית. אכן שטת הספר קלה והשפה מתאימה. המחשבות והמבטים נבחרים. אופי הספר ותוכנו

הקדמת המעתיק לספר בן משל

מן חכם אל אטם אל מכתלה ואל שעוב אל מתבאייה אל מוגורה פי בטון כתבהא ודלק אלנטהא סואיר מסgal עלי אפואה באצחה ועאמתאה ואסתנבתאותה אל מזאה אללהא בחסב מא חסן ענדיה ואחצרא לה וקתה וטוקה וקד יוגד פיה אל כלאם אל מתכאלף לסר יתרדי לקאירה ארא גאדת קרייתה וסעדת פכרצה ואל מתכבר לחאכיד מעני או זיארה פי אפחים או תושיח במתל מצורב עלי מא יולד אמר אלהמא פי כתב אל מולפין לאוצראבה בל פי כתב וחינא אלתי הי כלאם אללה תבאך ונתקה ודוואין אנבייאינה צלי אללה עליהם וכלקה לאנה מא מן שאן יחנן אלא ולה נקיין וקד יכון ולא מהה גמiola פי זמאן גיר זמאן ועלי וגה دون תאן וגעל תרגומה האידין אל ביתין :

ע"ב מ"ב בלשון ערבית.

לקווים מדברי פלוסופיות האומות השונות והעמים הנבדלים דברים הנמצאים בחוק ספריהם ואמרי שפר לשונותיהם יותר השגור בפי יהורי סגלה שבhem ובשפת ההמוני. נלוות אליהם סברותיו ומסקנותיו כאשר מצאו חן בעינו ולפי אשר הרשה לו זמנו והשיגה ידו. אמנים נמצאים בספר זהו דברים מתנゲדים אשר יגיעו אל האדם תמציתם אם ייטיב קרווא וחרום. תבונתו למען דעת את הענן על בוריו ולמען הוסיף הבנה בו ולמען התקשת במשלים ודברי חכמה אשר לא ימצאו בספריו המחברים להגדים כי אם בספריו קדשו שהם דברי אלהים יתברך ומוצא פיו וניב שפתו נביאינו עליהם השלום. אכן אין דבר נאה אשר לא ימצא בו חסרונו. ויש אשר אפילו הצלאות חולנה טוב לפני השנות המצב והנתנים. וישם את שני החרוזים הבאים לסימן לחתנית הספר :

עד כאן מצאתי בתוכי בלשון ערבית.

ספר משל

א

קחה מוסר נعلا
ושום שביל נפל(א)ה
לק מב(ו)ן משל
שמדו אל הנגיד
אנוש השוקד על
שעריו לא ימעל
ומיישרים יפעל
ודת ודין יגיד

* ואכתחאר אין יקיד צדור כל באב מן אבואה ח্ירוף מעולם מה כל פטה
מנהמא עלי אלנסק פי ח্ירוף דוי קואפיה ואננא אסתען רבוי עלי אלחאצאל
לעמל כמה פיה כמה אסתעהנה עלי תחבירה ואחכאם שטורה ונטאמ דררה
ושדרה חי תם לה חוות פיה ומנהאה מנה פחו ביר מעין והוא מהשנה עדニア
זומניה מהעדא מלכין ומהקם מלכין יחב חכמתה לחכימין.

* ויבחר להשלים את ראש השורים והפסכות על פי סדר האותיות שבבתיים
הנ"ל. ואני אשאָל ערוה מאה ה' ליטע בלבי לעשות בכל הכתוב בספר הזה.
כמו שאבקש ערוה האל ליפות את הספר ולשפר שורתיו וסדרו מרגליתו
ושרשנותיו עד גמר ולאסוכו אותו עד תומו. כי ה' הוא הטוב שבעוריהם
והוא מהשנה עדニア זומניה מהעדא מלכין ומהקם מלכין יחב חכמתה לחכימין.

קחה

ב

ק	ורין רבים ודריכיהם רוחקים מפיקח את רצון שכון שחקים	אמת קשה וקען מהיר וחכמה נכח את לבך מלהם בדרך
---	---	---

ג

ג	מקורש לאשר חפץ ובוחר ואישים ינהגו חיל לאחר	אנשים יש לכל מפעל וכל איש גבורים ינהגו צאנה למורה
---	---	--

ד

ה	ובבלה אל תחום ירדו גבויים אנוש אם לא יסעד האלים	אנשים יעלו מדורם בחכמה ולא يولיל בקנין הון תבונת
---	--	---

¹ אמר הכותב הצער רוד: כל מלה ומלה שבשני הבתים הללו מורה על
קובץ שירם מכ"ב קוביי הספר. וכל אותן ואות במלה מורה על סוף ח্ירוף
מהחרוזים הראשונים שבקובץ עד תומן. ועוד שראשי בתי השירם הם על פי
סדר הא"ב.

ה

בלי כוב לאיש יعش חילם
למְרַעֵּה את לבבו צין החולמים

אמת תשוער בעליה וצדק
ולשׁוֹעה לשוא עוני ברעה

ו

ושם תצוד לְךָ עגור ואקו
אשר בלע ויחנק בדורקו

אללים עמק שב לְךָ בביתך
וגע מך ולא ישבע ויקיא

ז

והוא דרכ נתייה אל בנעה
אנוש כי אם עלי מעלה יגיעה

אמור מה טוב לְךָ אחוי בהשקט
ולא יעל אליו בסא שרחה

ח

גבוחים כאשר המה גבוחים
במוחות ועליהם האלים

אמרתם כי לככבים פעלים
תעתים כי לככבים אלה

ט

ותבין לך ללב הותל ונוטש
להכרית עז עלי מה זה תלות

אלוי מתי תלמד רת לבער
וכל הרב אשר לא היה בשירה

ו

ולשאת מעperf ארץ נמנובים
ותושיב רשות עלי כסא מלכים

אליל אין לך להחיות ללב נמלת
וחחכמה תחיה ללב בעלים¹

יא

ואל תרעך בדרכ ער לכלות
יהו כל מהלכותו לו נקלות

אתחו אחת ואל תאו ותכח
אשר דרך יהיה יאחו לו

יב

קריעת ים ודור שמש וסחר
אשר חולך בלב בטומאות לוב וטוהר

אדון עולם ולו אותות באותות
ואין כהן בתורת כל מתרים לו

יג

ישראלים וחבר צדיק אהובו
לדומו ואחוי רשות מריבו

אנוש תם יאהב תמים וישראל
ורע ישנא ידרדו גם אויל צד

יד

לחטאך² אל תהי טיגוד לנקלה
ידבר בך ונבלותך³ יגלה

אנוש לך יחתא אין ולכן
יישר לך כתוב נבלות³ ואחר

¹ נ' נבונים.

² נ' וחטאך.

³ נ' חטאך.

² נ' בחטאך.

בן משל

כבא

טו

כמוחתו בחכמת לב מודולר
לצדה תעשה קמוש ויגדל

אנוש יעיר בחכמו ואחר
וארין תעשה חטה וארע

טז

בחיהם כמוחת השחקים
במצותם עלי מצאות וחיקים

אנשים הנדרבים הנדרבים יתנו רב
ועל מתן יצו את בינם

יז

לבבו בעבר לכו יריבו
וילאה בעבר שייאו לבבו

אחי מדע אשר לבב יהיו בו
וילאה בעבר הדרו נכסיו

יח

בשימוש מכוסות אקה ערומה
ולא הביב נחשטו על מזומה
ויפעתו בנדגולות אוומה
עשות דבר אשר יביא בלילהה

אחי משרה אשר נמצאת עצתו
ולא כבדה באישונו שנותו
ומוחשבתו בגדלות חזקה
וסר לעשות רצון אחיהם וסרמן

יט

חסר געם היה קשה ותמות
לאיש מסכן יתי מאיין נעימות
ונור ושכון בבקש מרווחות
כמו שורי עמלות על עמלות
כבשר נאחו בסבר עצמות

אחי עשר היה רפה ותיחה
ומה טובה בחיים הארוכים
תנה חלק לנפשך להגעה
ושבח איש בכבוד ראש וטוב לב
ונענות לב ממוסכת באומין

ה

ב

ואם יתריש ידבר בר בלבתו
יקנא בר כאלו לא שמעתו

אחי קנאה ידבר בר בביתך
עשה נפשך בשמעך את דבר איש

כא

ויישוב לחלוף על פח ופוקה
יהי נפל בתחום שוחה עמוקה

אשר חלף עלי חיים ונוץ
ויאמר עוד אני נצל שנייה

כב

כמו בחש בטוב אל שבראו
מצאהו כאלו לא מצאו

אשר בחש בטובה נעשה לו
ומתגאה עלי אח כי ביום רע

כג

קרע ספרו ורגע לא יקיים
ואל תשית לבך לו כמי ים
נתנוו ולא בכתב ואים

אשר כחב לך סודו אמונה
ושית את לבך לו כאבדון
וטוב מהם אנשים לא עלי פה

בר

והוא שונאך לכדו בחבלו
כבר כשל אשר תחפץ עשה לו

כה

ולבו מאשר בם רק ורकם
מאהת רגל ובא למקום ולא קם

אשר נתן לך חבל לאסרו
ואם הוציא צפון לבו עלי פיו

כו

במטיל¹ נזלים מבור אליו בו
ומנע באשר יצבור ויקבור

אשר יגע וקנה לו ספרים
כפסח אשר חקק עלי קיר

כז

כמותו הוא בפלס אם ישוקל
בעין רעו יהיו נמי ונקל
אשר דן לו בריבו דין מעיקל

אשר יפה לרשות את יצורי²
וחמkill בחוק צورو לדרכו
כמו נבזה בלב נהדר בדינו

כח

אשר יעש כי עושה כתקנו
ויכפל אשר שער בגרנו

אשר הסעד בהצלחה מעות
ווסיף על אשר דמה בציירו

כט

תעייתו יהיו חושב נכונה
באור שימוש ומשמש בעננה

אשר יהיה חכם לבב בעניין
וחחלה עננה לו פעמים

ל

בפתח מאשר בו תפגשו
ירובך רע באישים יחשח הוא

אשר יבזה דבר שונא מתחה
 והרצזה למעט צורדיו אם

לא

ויזובייח עליהם איך תחאב
לבד מהך בשלך רל וכواب

אשר ישום עגנון לנגעך
ולא גרביה להובייח בצרך

לב

לנפשו מבני איש מאויים
אשר איןם לשאלו רואיים

אשר ייקר וימנע לבקש
משמעות מאשר ישאל אנשיו

לג

לעורתו בזוק דמו בראשו
חלתו הוא אשר פשע בנפשו

אשר יחריש ולא יקרא חבריו
ומי לא יעמוד רופא עלי מיד

¹ נ' במשליך.

² נ' דרכיו.

³ נ' GRATI.

לד

ולא בן איש אמת מאיש חמסים
בר פתואם קדוח אש חמסים
אשר נראה והוא ראשון לנאים

אשר יאמר בך כי איש אמת את
למהר יעננה בך ויקודח
כבר אל קרב יעצא בראשית

לה

בעת יש לך לשלם לו יכולות
במפל בר פסולת יש וסולט

אשר יחתה לך הרבה סלח לו
ואל הבהה בכלך רע למראתך

לו

ויגרו לך היום רמייה
שಗות תעשה מאין צדקה

אשר ישקו לך ללקט מום אנשים
ישו מחריךך דופי ומום מן

לו

לגופותו יהיה לך מאכלו
תהי עליו אכילתו ולא לך

אשר יאכל אכללים¹ הראים
ואוכל מאכללים לא ראויים

לה

וימצא בם אשר נפשו מוקה
וישם כל חלישות באזותך

אשר ירצה לשרת המלכים
ישוה כל אילתו בעזה

לט

כמתהלך בחשך בין באריים
כמתהרדר בציה בין שעריהם
ברוכב במעט גורי כפירים

אשר יקח נתיבאות לבנו
והחבר לאישים לא בשרים
ונולח² מקום מורה בנפשו

מ

בניצוציו יהולין מלחהו
ונוסר מוחטה לך סדר לבנו

אשר יחולוף עלי כבשן ונופר
ובמוותו אשר מלך גערו

מא

יקימו אמת אל חום גמולים
אל חום לא יקימו החולמים

אשר ישב בצל מרמה מהרה
והיושב בצל יושר לעולם

מב

ופשיהם מרגל הוא עליהם
 מגונה מואשר יגנוב כליהם

אשר יבחן עלי חטאות חברי
והוגנן דבר אחיהם ודעתם

מג

תמייתהו ואחרות תבקש
יהיו לו מאות לבו למקוש

אשר יעש נפשו תאווה
ורודף תאות נפשו מהרהה

מד

להועילם ויתן הון לרשות
ויחטלם יהיו אדרון בראשם

אשר יסלח עון עמו וייגע
וישמע את גדרותם בפיהם

מה

ולקום כל אשר יחק ויגור
כמו חמאה וכבדולח מפואר

אשר רוצה להשמע אמריו
יהי שיחו למרייע ומטיב

מו

למען כי לשון רכה נדירות
בבית אבות ומולדות קרובות

אשר אין לו רכוש יחליק אמריו
ומוסר בין בני מוסר חלקים

מו

אדונים הוא למתגרל במה בו
לאיש עושה אשר אמר בלבד

אשר לא יחויק טוביה לנפשו
והואמר ולא עושים עבדים

מה

بعد עישר ועצל נח ושוקט
חסירה תעבור ימים ללקט

אשר חפץ קנות עשר מוחפש
קנה עצל קנה לב מבהמות

מט

אות האלף.

מיד שנאי	לא אושיעו	יום צרתי	איש הרע לי
ני בעפאיו	אשל הכר	מיד גראן	אייכה אציל

נ

ממ האלים	ובהגד מוד	בצעק עמרק	אל תאלם
המתעלם	עינו כי אם	עמו מעלים	לא יעזור על

נא

לא יתרת	יעשה לו שם	שפלו משכיב	אל החמה מנ
מגרגרת	והרים נורף	אש יונקה	בי מנזין

נב

לך במחשך	הן אתה הור	טיב כMRIיע	אם החשוב מד
טובות נפשך	לך לא תכיר	טובת זרים	אם לא תריד

שה בה טובה
תהיה שבחה

הורה לו ועַד
ובלבתך לא

אם ישפייע אל טובה לך
אם לא תיטיב בה תלך לה

שחרשת דבר אחר
מה דברת

יכל לשב

אם חחרשת אתה יכול
אך אם דברת ת אין אתה

את כל אמריך ולא תחטא¹
מוראה ולא יחתמיא אליו חטה²

אחר דבריך ואו תישיר
כى כן יאחר בן קשותות רב

עוגן בלי מכאב ומאין חיל
טובה ועל דעה ובஹול³

אתור מצוא עוגן ולא אשיג
כى אם בהוריות אל אלהים על

בו או פגשחו עלי אורה
אוחה ולא מלך בעל פורה

איש טוב אשר יתרע לאיש חלוף
בער אשר יתרע לראה או

אתמול ואם לא אוסף או אחמול
היום כמו היה ביום אתמול

אשמה ביום אוסף בצדיק על
מה טוב בחיים אם פעולתי

ולחזר בני פתן אני מובל
כיויל ולא לחים בפת נבל

איןך מרורה משדי אפעה
לשכון ולא עכבר ברגלי על

יעש ומראה כי מצחיק הוא
כי הוא ביום מחר יגלהו

אל תאמן פותה שפטיו רע
או איש יופה לך עון סתר

דרלים ברע יעט עלי שפם
או להגות חמיד בגודופם
תהיה כמו מות להחליפם

אין טוב באיש אם יצעקו אליו
ובפה למודה⁴ לחרוף רעים
וביד מאספת נכסים לא

חסד ומזריכך לאגבותו
עד שתתחש מה בלבתו

אין טוב ביודר לעשותות עמוק
ובאיש אשר ישחק לך פיהו

¹ נ' תירא. ² נ' שערת. ³ פ' ובהמתין. ⁴ נ' מלומר.

סנ

חלל באלי מצלאות זהב
מנופלך חלל וחתאהב

אין לך תקומה אחרי נפלך
טוב לך אשר תנברח והשנא

סְרָ

מומיו ובו לא תענה סרה
על הנבונה אף חרה

אם תאנפ על איש סגור פה על
ושקוד לבאר לאנשים כי

סֵה

ותעביר על דת ומוסר אב
ולצד בלי עוזר אפה ושאב

אם את הקילות כדור חבר
שהול מושנאים מבלי חומל

סְוָ

מי הוא בהארחו היה גנב
אם נאמן יהיה ואם גנב

אם בא לкриיה איש ולא מדע
טרם בוחנה מי יספר לך

סְזָ

על תאורת הארך מענית
תלחם בבעל חז ותופש חנית

אם תאהב הרבות שלומיים לך
ולחם לך עם נפשך כאשר

סֵח

אות האלף.

אם אין להכם בין כסילים יקר נמצאו
או חזה רבים יחול פני נדיב

סְטָ

אחר אשר יגמול חסדים כסיל ישוב
כומן אשר ימיטיר נדבות עלי דשא

עַ

מוך עלי דבר אשר בו תשורתהו
תלהה עשותו יריבך למעןתו
מנחו על דבר ביריך ישתחוו
את מעשי עקב אשר האמיןך הוא

אם את תשרת את אשר בו אין יותר
מן חלה לעשותו למעןו אם
או את תשרת את בך איל יותר
הכן מלאכתו ועשה לו בכל יוכלך

עָ

אל תגמלחו רע והוסיף בטובתך
אתה הרעות והשיב גמולתך

איש לו הטיבות נרבה והרע לך
כי אז יהיו מוסף ברעה ויאמר כי

קבי

בן משלִי

עב

אם את תשרת את גיבור אל תְשׁׂוחה לו
בלבוש אשר ילبس ענגו ומרכבו
ובדרת והוסיף עוד בכל זאת עלי טבו
אכן נְשֹׁוחַה לו באמונה ומועצתה

עג

תריב בָּרֵעַ לֹא קברו בתחום קרבו
לא סוד חברך איך יכלו לך לבו
אם לא יהיו לבך והוא סודך

עד

צדך בעד נפשו במעשיו ותכלם
חסד סובל ושמע גורפה והאלם
אם את תחלל איש במדות ואינם בו
או תאהב לשור שתים עשה מכואב

עה

ישמור ברית רעים ותחן כעב ידו
שואל בנזון לו ורעו בגין דרו

אללה דבריהם יש בשוע ובן שוע
ישא אשר לו נושאים לו וייחשב את

עו

שא את אשר עשו לנפשך בענותך
כפר חטאיהם למען גבורתך

אם אין לך כח להшиб גמול רעים
או איש גבורה את ותוכל להנקם

ען

רע ביום טובה ובוגר ביום שואה
ישפומ וכסף לא יפוך בהוציאה

ארבע שנים ארץ מלחה ועוד תשנה
ושנין נשיין עמים בעל ובתנואה

עה

מה אחדיתך בחיקליך בלילה
לא יחריש מי את לכף פumo נעל

אתה הקילות עניינים ושתקו לך
או חחריש לך איש אשר את בצע נרו

עט

כל זה לעומת זה אלהים כבר כונן
בצוק והנשים לקון והתרון

אישים למפעלים ונשים למפעלים
אישים להלחם בצרים והנחים

פ

לעשות ולא תעש דברים ללא חועל
ושמכו עון מorder ותברוי היה גועל

אל تعالה עליך אשר אין יכולתך
וסלח עון הבא בדבר להרצותך

פא

חבר אשר רוחו כמו עיר באין חומה
הפייל עלי נקי ואין לו אַיִל אימה

אין כל בני ארץ יכולת לתקן את
יפה אמרת בכל לבד מרכילות או

פָב

נודר אשר שב אל מחוו בשלום או
מנחו אשר השלם וחולה בהרפהו

אין לך בנהים מדרכה כארבעה
אסיר אשר פַתְח וחת מאשר חקף

פָג

אות אלף.

איל והיה מודוכה אשר אין לו
באורך וברוחב שלמה וסורה
ותהייה על חוסים בצלך אדרת

פָד

רְחִיקָם בְּתַרְחָקִי מְצֻוָּאִים בְּהַמְּעֵזָה
בָּאַלְהָה שֶׁבָה נֶד מְאַנְשִׁים בְּיוֹשְׁבֵי אַיִ

אנשים לTAGMOLIM מהודרים אברר גם
בעה לאathy מוציא אנשים לחברתך

פָה

ויסבול סאון שרוי ורגשת המולותיו
ויחליק באמרתחו ימולא שאלותו

אשר יאריך לעמוד עלי שערי מלך
ולא יתרה לו על בעסים אשר יראה

פָו

אשר יעלין בנפל אנסים ועל כל איד אשר יאה
בחוים בלי עמית גַּרְעָן ומאין אח
יקולל גַּוְתֵּר בלי אח ומה יתרון

פָנ

נקרא בשם רע בן יהי רע כבר נתן
גרשם יהונתן בן קיש יהונתן

אשר יחשוב כי איש בשם טוב יהו טוב או
אלישע אלישע בן אבניה ונתן בן

פָח

אות אלף.

אתה ואם דברו טובה בטוב הוסף
יתכם למן לצד כל מענה חושף

ACHI בברבר בני אדם באדם שחותק
אל חולה על לבך כי אשר תענה

פָט

הטיב לנפשו ולידיו קצר ימים
הריב לנפשו ולידיו ובנעימים

אורך שני איש במרה ועניות בלי
וקוצר ימי איש אריכות בעשרות וטוב

צ

זה לשותו ומתעבר עלי ריב זר
ר��ים ובנטוש אמרת איסים עוז

אין באילים כמו עשה אשר לא יזכור
גם אין חכם לב כמוחכבר בחתחברות וטוב

צְא

תדע שחק ואמור זה לא ידעתהו
תשב ותאמר לאיש אחר ויעשהו

אם נדברו החכמים על פליה ולא
או אם תזווה עלי דבר עשו ולא

צב

אישים יחולו פנִי עשיר אשר לו רכוש גודל וכבר בעת שעה תשחק לו ידובר¹ בשער ישר דרכו ואם תבר לו שעה מעט יוכרו מומיו ואת מעלו

צג

אות אלף.

אל חאמינו בפקרון ומקחות אָדָם אַישֶׁר לְאֶחָדִים סֹור יְהִי חִוּשָׁךְ אם לא יהי נאמן על ניב אשר הפקר אַיךְ תָּאמִינוּ עַלְיָה וְהַבָּעֵל כִּסְפָּךְ

צד

אשיש בדבר אשר אל יאהב לְקִבְיאָה עלי ואמ בא ברוב מכואוב ומעצבה שללא יהי בא אני אשמה בעת לא בא בדרבר אשר הוא אהוב נפשי אהב

צח

אחתבת תסידרים ככפ וחב אשר תקום הרבה ואם נשברה תשוב בתקנה בר לא יהי שב לעולמיום בראש נשי

צז

אות אלף.

אם רעך שנה במבטא שפתינו או מעשיו בסה חטאנו בגבר כי אין לך מנוס בעמורתו לנגר

צז

איש מצאה ידו גודלה והבין חופש בחוט מלא אבנים יקרות ערבה יוחוק יד עלי מה בירוי חס על אשר חפש ולא יאבידו

צח

אהבת בני אדם פרי לעונה ופרי לשומו ושותך היותו שוקט ובוותח ונפשו שמחה

צט

אם את תהובייש איש במומיו אשר הוא הודיעך בהם ומור צפנס הנעלמיום בר ולבר הבינים אַיךְ לֹא יִבְשֶׂךְ לְבָבְךְ בְּמוּמִים

ק

אם מעווה תהר ותלך כסילות ואבי מותם יתר וילוד ישרה ולמעווה אם מישרה עקרה

¹ נ"ל יcobah.

קא

מטוב בכנפי רוחך תמש
ובא רפואה יש בכנפי שמש

אל פעלך החכם וצא ימלוא¹
תרמה אליו שם אשר בורוח

קב

דרך ושנאת אח עלי חוכחה
משכיל נבון דבר בלי הצלחה

איך יעמוד לבב בבחו ובשנאת²
ושחוק אשר הצלח בלי שבול על

קג

נפשך ועם מונעך אל תרב
עצמם ועוזל על לשונך ירב

אם ימנעו את שאלתך ריב עם
אם הפגשה אישים בכם תקל

קד

עד עת אשר ישב לך חגמולך
לבו بعد טובך להשיב טוב לך

אם תעשה טובך לטוב לא ישוקות
ורוע יכחש ברך ולא יעל על

קה

שיחיו לבב חרד ואוון תשטט
ציריך הייש עין לציריך תדענו

אם אהובך הובייך הטה אל
אם אין לך עין אשר תרעע מון

קו

חר הויא אשר חוליך לאדם החשוב
... ...

אהבה אשר נתלה בדבר כשר
... ...

(פה נמצאים שני עלים ושלשה רביעי עלה חלקיים.)

קו

ולא גושע אשר מושל גולו
במשפט אם ידיןחו פללו
שביל ביתו ושותן על שמאלו]
יעצץ זה למعلن זה אבלו
אשר עלה בחשב אל גומו

[ביד מושל תשועת הגורדים
ולא יצדק אשר מילו נכוונים
ומושל רע אשר עונו ישרים
ואם עלה אשר טרפ עניים
למחר יעלון עצב וידאג

ה

קה

ולטעת בתוך לבב האחים
רדוף רקיהם יסבוך מריבים

בידך לעקור איבת לבבים
רדף צדק יסבוך מטיבים

קט

עליך דרך אבותם הסלולה
לנדבת יד ומkor לנבליה

בני אדם בנבלות או נרכבת
למען יש מקום מולד ובית אב

¹ נ"ל ימלוא.

² אמר הכותב הצעיר דוד: שלשת הבתים הראשונים חסרו בהכ"ז הזה
והשלמותיהם מותוך ב"י חממי אשר בראשותי ס"י אקס"ג, המכיל שריד מיד
החוקה להרמב"ם ז"ל, ובנוספו נמצוא השיר הזה בשלהותם.

כלא

בן משלִי

ק'י

ובמושל בני עמו תלואים
אשר יקר בשוק אליו מביאים

בני אדם עלי דת מושליהם
וחמושל בשוק ובגנים כל

ק'א

מוחי שכל מעתים הם כמותם
אשר בו נקבעו יחר שניהם

בני עוזר מעטים הם ונכח
ויתר נעוטו מהם ומהם

ק'ב

שגויחיו מתי מספר וסכלו
ויתנשא בראש כלם בשכלו

בבן חכם שלשה מעלים
וישח בעבור קטנו לעמו

ק'ג

אני לשמור לשונו בשערים
והרבה לחטא עוד באמרים
ובאו שטף וגבר על צורדים

בני ישב וישבתי לצד
וחטא פיו ושחתה שתוק לך
אני סוכר¹ אורי בצרורות

ק'ד

ולא ישוב בשות וזון אליו טוב
ויתקנו בעודו לח ורטוב

בנק יסר בשוט ולטוב יהיו שב
בעז יבש מעות לא יתומן

ק'טו

בדור גברו עלי בינה החולמים
אשר הם על בני דורך נעלמים

בני אם סוגרו דלתי תבונה
פתח אתה בחכמתך שערים

ק'טו

תנה אותה במתנה לשבלך
בידך פן תהיה לנכד בחבל(ה)[ג]

בני אם אהאב למושל בנפשך
וחבל תאווה אל חשוה

ק'ו

ולא חברה במדינים ופרע
כמו שמיו יהיה לו לארץ

בני לא תעמוד מלכות בעל
אשר חפי קלה חבר ישמו

ק'ח

עלי נפשך חמת יין ושבך
ומביא רשות וחוסך כל לנכד
ואל תתחר במני שתה ושבך
ותתן את שנותיך לנכד
ובסוף אהלו שיסח² ועכבר

בני אל תחקור ממך ואסר
מינפה לנכח את זנונם
ואל תשחה ותתחר באנשים
חשוב כי תאכיד חילך אשישה
ובמה העריב על כום והשכבים

¹ פ"י סותם. ² פ"י הרים מלשון ובוגדים יסחו (משל ב' ב"ב).

בן משלִי

כבודו בין בני אדרם בשכר
כעוף כנף במלאר כל כמו בר
ולא הבין ולא ידע חכר
ולא שח לב לשאבר ומוכר
ובשער ופיו סתם וסכר

ולקח העני במחירות ואבר
ומה בצע במפריח לבבר
הקייזותיו והוכחותיו בקיאו
ויריבותיו ושחתוי אֵי יגיע
ושחקו בו במקהלות ולא בוש

קיט

זמן לו והעבירו לשונאיו
כמו ינחים ארוי מתחלויאו

ביום הצר לאיש משכיל והרע
או יsha בקהל ששון לנגדו

קב

גבורה איש ומורך הלבבות
NELA כל איש יהי חוגר תרבות

ביום רעהathy מכיר בפנים
ואין קשת ביר כל איש דרכיה

קכא

וחברתך מאת סכל חבלים
זהב הטוב עלי כבר בדילום

בחור משכיל ולו אחד לחברה
כמו סוחר אשר יבחר אגרות

קכב

בזה צירך עלי לבך וחקל
ובן קשת אנוש נפרד במלך

בעת בא ציר ויש בעים לעורה
למען קש אחוי רבים כמו חז

קכג

יסוגר על אשר נבן בדלת
ואין בו לעשותות אותה יכולת

בעת הרבה גברים ברבדים
ויש מכיר בלבד הנכונה

קכד

ישלח אל מיטה החלקות
לעם הארץ מגלה הספקות

בעת הרבה חלוקות בין אנשים
ונרבות הספקות יעמיר אל

קכה

לך מטווב ורעד הבט בעינויו
חסום פיו תור בתה עינוי צפוניו

בעת תרצה להבית מה בלב איש
ביריקחו בראש על פיו ואם י-

קכו

שאל על מעשיהם לחברים
כמו עשה לפניים לאחרדים

בעת תרצה לדעה את עמייך
ואו תדרע אשר עוד יעשה לך

קכו

לדבר לו רחק מני בונחו
דורוש הטב ואחר כן עשהנו

בעת תרצה להרחק איש ותכוש
ואם תחפש לך דבר לחרש

קכח

בר תמים אתה דברי מעקש
ותלמייך אשר מטך מבקש

קכט

עליך דרך ישירה נראה בך
פניהם נקה כחוצה לך לבבך

קל

אשר היו כמותך במדינה
בחוק יודח שיבם אל נוכנה

קלא

מווניך ואל תשאל לאישים
לבבך תעzieב טרם אנשים

קלב

יחידתו ואם הוננו כי עב
בלבו מה אני מחר ברעב

קלג

ביפעתך ויהודך כרבו
יקר פניו ויבנו לך בלבו

קלד

ובנתייה פתח דלת בבואך
בצל ביתו בדרכך ועבדך
בכבדך אבותיך כבודך
כמו יעיד לך בכה יעידך
וathan לך ואין חפצו ידרך

קלה

ונשמר פן יצורך בערמות
זאב ערום אשר ידע לרמות

קלו

גדולים על קטניות תפושים
טרוף אלים והנעה בכשים

קלז

ידייריו עלה עמו בחסדו
בחחתיות והוא יעל לבדו

בעת תרצה להתחכם דריש את
וממורך ומודרש כמותך

בעת חראה אנשים הללו
ותהרע בי מטונף לבך מון

בעת תש שורה על קרובים
ולא שבו במתנות לנכון

בעת תלל רכב על גב ארוי אל
ואל חממודו למן כי בחמודך

בעת תשאל לאיש נבל יאמץ
ואם יוסף עשה חיל ידרב

בעת תורה עלי טוב ישומח
ואם תורה עלי רע לב ישונה

בעת תוכל ענה צווק בישע
והשיב את גמול אותה הביאך
והשמר בכבר אב יאמ כי
ואל תשמה בעת שקר למן
ואל תאמר לשואל לך ושובה

בעת תחרע לאיש מרמה היה סר
ואיך יעמוד צבי פתוי לעומת

בעת יקצוף אלהים על יצורי
כמו אריה אשר דרכו בכלא

בעת יעל נדייב לבב למשרה
ואם יעל בליעל ידריו

בן משל

קלח

מלאכה היא נמבהה וחסורה
מלאכה מתק נברית וורה
אשר היא על אַילוֹתך יתירה
על זהות זאת וזרה מגערה

בעה יאמר לך מלך עשה לי
עשה אותה בטוב לבב ואם היא
ואם יאמר לך לעשות מלאכה
אמור לו אין אַיל לוי בה והבא

קלט

ויתבער ותרצת להשיבו
חלקה העלה לך על לבבו

בעה יריב בר ריער ויקצוף
בדבר טוב ומענה רך הלווטש

קם

באונייך וכי הוושב במחשך
אשר קרא ואם תרע לנפשך

בעה יקרא עמיתך כי ברע הוא
כגבור רוץ להטיב לעמיתהך

קמא

ואם העמוד עלי שער ברנה
ולכפירים מדורקרים שאגהה

בעחות עצבך חוק לבבך
לניר מאור בטרם הרעיכה

קמב

בית.

לב זעיר נמצאת בחכם
יענים לא בין שער

בכל הו עין כי עצה
יש שם דרך עור גולי

קמנ

יום הכשלו ד אל תשמה גם אל תגל
בעבור שבול משכיל לא בעד בورو כי אם

בנפול אויב בעור רשות

קמד

בית.

ובשם אלהיך תהי נעו
ყקין וירוץ לו למגדל עוז

בצער לך הנח בני אדם
נוחר בקול שופר בפדוינו

קמה

עשיר ולך ושכון לעומתו
ציד כמותה אל באדרמתו
הוננו ווועילך בחכמו

בקש חכם לבב נשוא פנים
תמצא פליה נעלחה ומעט
תשבע בטוב הוננו ותיקר מין

קמו

עיר בגדרנות לך צצים
הגעבר יוציא לך קויזים

בחיות אלהים עמק כל עין
ובאין אלהים עמק גפן

בן משל

קלה

קמן

חשה חשה שם	ובעת יהיו מוד	הוא מדבר	ביפות לדבר
...	פרוי מגדים	דבר בעתו

קמה

בית.

בני אל תהיו חורש עלי רעך רעה
ולאל תעמיר נשים חכמוות עלי סורך
בלבך ואל תביא חברך לבזין
ואל תשעט סמיים המימות לנסيون

קמט

בני איש בראשותם פתיהם בכל חיים
כחרב שתו פיות בראשית מטיל ברול
ולמור ישׁומָן חכמי[ס] וגבורים
ובמעשה תכנית ארויים ותודהרים

קב

ברר חילך ממום גולה ומעושך
ומכל דבר דופי וריק נפשך תגאל
חסך כל אשר יש לך באיווב ואל תשפלו
אכול את עפר הארץ בנחש ואל תשאול

קנא

בחר לך לסורך בור וקבר לשיחך איש
אמונות בשועשה וצדיק בשנוואם¹
יוחותך כמגן לך ויושע כפי חרב
ויהדר כבן חכם ויחסם כאב ואם

קנֶב

בחוקר פעמים יש מהירות והדבק את
חפצים ומכמורת פרושה לרגלי אין
וכמה אשר נאץ בדבר ביום אתחמול
והיום יבקש לו ואו אשר נאץ

קנג

בית.

משנה בסוף ביתו בצל יוצרך שכבר
בני סום בלי שוט והדרך צלח רכב
בעת חחסה באל בַּמָּה יעריצך
רכב בְּמִתְּהֵי הַיּוֹם בְּלֹא נֵס וּבְמִתְּהֵי

קנד

בית.

בראשית מלוכה תהיו אֹתוֹ לשכל כמו
אָמָה קנויה בלי הופש מכוורתת
וסופה בבוא קץ נסיעתה חי תאوت
נפש לשכל כמו מלכה משוררת

קנה

בני אם תرحم יرحمוך אנשים ואם
חצור לשונך ביום צורה תהיו נזר
ואם תאהב לעצור

¹ פ"י בשאומר.

קנו

ברוב עם חרומים ותגבה לא בנפש
על ראש גבידים ואבירים תהי חוו
ועל בן חכבר אשר חת בכוי מכובד

קנו

בית,

בעת תעשה הון עשייה מנתיב צדק
ותובה עשה בו לביתך וחבריך
ותובה צפונה לדין עולם אשר הוא בא

קנה

יהלן גודלים וכו' יצא וכו' יבא
וידלג בכבוד עלי נתפו ווישיבו

בhone ירכין אהובי עשיר ואת פנו
ורש יעמוד לעשות חיל ויקום ריש

קנט

בית,

תעל ותתנשא למושב גודלים
בחום מעט תשב מאד בצללים
ושפל מעט תרום מאד ועמדו לך

קם

בית,

ברח מן גבירות מרחיק למוכחים
ובו עת עלות צרייו ונשען על

קנא

בפיהם תנח לבך למלחתם
שקור עד תהי צדק תחלחת
ואם הלווק באשר אין בר

קסב

בעת כבדך מושל שקור לעשות
וכבד בהרכיבו לראש איש

קסג

בני איש נכונים ליעלים צדק
ואצנים אליו אידך וחומדים עת

קספ

בלב תהי מבין אשר בין טוב לרע
ובמה אשר יתוץ בלי לבב

ולבן לב שקור וקנה
יחסוב אשר יתוץ כמו מבנה

בן משלִי

כלו

קספה

בֵית.

ואולם שלשה אל שלשה גָּלָה
והגד לרופא תְּלִין אֶם תְּחִלָּה
ומציר לבך את לבבו מלא

במורש¹ לבך תאזר את סודך
עצת לב אשר ישרה למילך הורע
וחזה לאחיך כנפשה שיחד

קספו

בנפשו וישער תם וישער בער
שער וпотוח בצרות שער

בשער פליאה אַתְ מִקְוֹרָא שׂוֹעֵר
פָעִים וְאַנְ שׂוֹעֵר כָּאָדָם סָגָר

קספו

במومם והחמעטם משוש חַכְם רָע
ישר לב ושיחתו בחסדם תשרע²

במיית נבוני לב ודבר תמיד
וישמה בריבם וחיותם חכם

קספה

ומהלוֹן לנודעים ברע ירע איש
ועת תעבור על הנבלות תבאיש

במהלך למכחים אנוש יתוכה
כדרות בעברה על בשמיים תרקה

קספט

בֵית.

הוֹן לך רָעָב ובעת אשר שבעו שְׁבָע
על נפשך ויראו אלהיך קבע

מיי רָעָבָן עת רָעָב דָּלִים ואָם
אם תאהוב ימים יהו היפץ ערαι

קָעָ

בשנות באולת כסילות כאשר
בטנוomi מי לא בן אשר מה ישאב

קָעָא

בֵית.

אם זמנך ינידך ממוקומך
לא באיש מך ודי לך כי שמו מך

בחסותך בצל אנשים בגאות
בחרה לחשות בצל איש ארוך צל

¹ מלשון מורישי לבבי (איוב י"ז י"א).

² פִי ירבה מלשון או שרוע שפִי עודף (ויקרא כ"א י"ח).

³ ויקיה פִי, קיאו.

⁴ פִי קיאו.

⁵ וַיָּאֵת פִי מלשון ויתא ראשי עם (דברים ל"ג כ"א).

קעב

בית.

דרך מצוא חק לנפשו ובנוו
ארץ אשר בין אנשים ובינוו

בטח יישובן מישר שלשה
ונתיב עבודה אלהיו ודרך

קעג

ברבות דברים תהי האמת לא
חמי עצך למען עצי אל

קעד

בית.

תהי מוצא
וועצאות
תהי בא בה
ברך זו

בבין משלוי
וישכילד

קעה

אחוי מרוי
בלוי פרוי
כען יען
ובמפעל

אחוי למור
בלוי כופעל

בחכמה את
והחכמה

קעו

ולרגע
על רע
לב ריווח
למוחולל

דברים יש
לא אהוב

בנסيون הד'
ואין חבר

קען

ונביא הוא
כאביחו
בפי בון
ובן ארט

משל צדק
תהי הבת

בתורה יש
במו האם

קעה

ועניין
לשונך
חליל לב
אשר דבר

תרפאה את
עשה הצדיק

בשם יראה
ובלשון מד.

קעט

יהי חוטא
בסיל יטּה
ונחר פן
ועינוי הד'

עצת יושר
אות לבו

בפי משכילד
ואחר הד'

קפ

עליה רומה
ומעללה מד
מלא קומה
בצד אימה
ומשטמה
עבר חממה
עשה שימה
... ...

נטה גרון
ברוחב לב
שחוק מרה
ואל תהוה
נקום או יפה
בלוי דעת

במן יד
ושית שורה
וערב ב-

ה
ואם תועפ
וחמתאת מד

... ...

בן משלוי

קפא		בר טריהה		בעינו לך ואין לך על	
חוו בבות	אשר לא	אשר יען		
בר יריות					
קפב		ונור ראל בمعدנים		בחזוק יד והבוחר	
יקר יכון	וזעת אפ				
בבוח ישכון	ומרגוע				
קפג		דבר שמתוך צפון לבו		בשפטותיו ולראות את	
אך צק	ונופת שוני				
ראי מוצק	באישונו				
קפר		עשה שוט עט בדבך עז		ברמו יד כשלא הד	
עשה לשון	אשר לא י				
ובאיישן					
קפה		מחיתתו לبن אדם		בעצלות איש והבטחה	
פעולתו	ומחייבתו				
הרוג אותנו	משנאו י				
חנומותי	לער תערוב				
עינויו	לעצל				
שאלתו	זהעה				
מהותתו	שעה וראה				
קפו		לך אדם נכוכה מן		בחוכיה אל תשמעו	
בעין דעתה	תקור מילוי				
לך רעה	אשר יצפון				
נתיב תועה	תהי בא מן				
מבולעה	בתוכחתו				
קפנו		בכף דעתך חסר מנהו		בשוקלך איש כבודו הד	
ברוב גדריו	וთוא נכבר				
יהי שקלו	ותנשאר				
קפח		לך השקט כ Allow כל		בהתחכו שםך בהם	
וספוק	וישלם גופ				
זמן חלק	נעימות הד				
קפט		בשחיה פני איש לו		בהתכל בhardות את	
יהי נראה	אשר יהיה				
חומר פראאה	אשר לא י				

קצ

מעון חיים	ולא נום אל	ואין מציל	בכף מות
לך חיים	שם תמצוא		

בחצר לך
שלוח נפשך

קצא

לך מלך	שמור את סוד	אשר גלה	בחוץ לבך
תהי חולך	תהי כובע	ורכבל אל	ואצלו אל
כמו פְּלָךְ	ברכוברו	בעת גאה	התענה
אותה ישך	על פי ג-	גאון לבו	למען כי

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצב

מרק רבות	ושח לבך	אלתו מ-	בליעל
בן אבות	אבה רוח	שאלותו	וימעיט את

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצג

צאו שלחו	וקוב כל מוד	מִרְיֵי נשקו	בלין סיימון
עליך מצחו	ועוזות שד	בְּנֶאנְגּוֹת	והתפאר
ועל שיתנו	בראוותינו	בְּסִיל הַפְּרָק	וסימון הד'
להניחו	ולא יבול	בְּלִי מִשְׁחָק	ושחקו מ-

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצד

לשרתך	אשר באו	בני אדם	בחר לך מ-
מלاكتך	כנפשך את	להכין לך	אשר יכול

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצח

אחוי גרים	וتعשה	עווב ארץ	בני אם תד
למכיריהם	ומתאה	גאון זרים	תהי סובל

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצז

בכוס עין	בעת יtan	אלין יzn	בני אל תלט
כמו אין	רוכש עשור	עליכם שם	הטוב אחר
בחור עין	וחכללות	ומדיינים	ועל פצע
כלי זין	בשכבותו	אשר העיר	וכמה יש
עשה קין	עליכם מ-	אשר עשה	ה וכמה יש

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצז

תהי שומה	בראש כימה	אשר בקספה	בני שור עד
בני כימה	עליהם	כמו עלו	ועוד תעל

אתה בפנים
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי
ולא עלי

קצתה

תהי חוטם ¹	וכל עת לא	תהי נוטר	בכל עת אל
נֶגֶר תאטם	ועתים או-	נֶגֶר תפkick	ועתים או-
לבב שותם	ואם לבך	לאויביך	ומבו חראה
והפשיטם	תנווותם	טרח ערד את	ואם ערוי

קצתט

עליה עלה	אליל הר ת-	עבור טרפפַּך	בכל יום ב-
להרבות לא	ולא תagua	בְּיוֹצָרֶךָ	שבה ובטה
בנו אכלו	ויביא אל	מוון עורב	אשר יכין
תחכה לו	ידי מי לא	אכלך על	יכונן מ-

ר

לגומלך	יהי שוקד	שאלת טוב ²	בעת תעש
לשאכלך	יהי מוסיף	שאלת רע	ואם תעש

רא

היה שואל	לְיוֹצָרֶךָ	בכל יישר	בעת תשאל
בעני אל	אשר ירע	בכל רבר	ואל חשאל

רב

במסלולך	עלי מסלול	בעת תלך
..... ל	ויתקרב
ומאכלך	שתייך	אכלו ...	תקדים מ-
בראש לילך	ואל תלך	בעת שחר	השכימה
בכל יש לך	עלי דרך	ואל תלך	חיצה הונך
רחוב מושלך	בחלל על	עלי נתיב	ואל תשכב

רג

וישתנה	ירידותך	עמייפַּךְ מן	בעת יטחה
אשר יפנה	אליל דרכ	ואל תבט	הפור פנים

רד

כמו עשו	יקנא בר	וישטום לך	בעת רעד
אליל מעשו	ווקה רומח	והביטה	עטיה שרין

¹ פ"י, בועם מלשון ותחלתי אחטם לך לשיעיה (מ"ח ט').

² פ"י איש טוב.

רה

בית.

טָמֵلְאָה	וְאוֹצֶר	וּפְלָא	מַגּוֹלָה	מִכּוֹסָה	בְּדֻעָה
וְעוֹלָה	לְאָוֹן	וּמְנִיס	וְוֹרָאָה	לְתוֹרָה	וּמוֹסֵר
מִתְחָלָה	עַלְיָרָאָש	חֲסָדִים	וְלוֹיָת	בְּשֻׁעָר	וּעֲרֵי
בְּשִׁפְלָה	וְגּוֹבָה	לְפָלָל	וּפְלָם	לְסִפְרָה	וְלְשָׁוֹן
לְמַחְלָה	וְחַסְרָה	לְאָבָל	וְיָנוּחָם	לִיחִידָה	חַוְשָׁחָה
לְאַכְלָה	וְנוֹפָת	לְמַשְׁחָה	וּעֲסִים	לְתַלְבּוֹשׁ	וּמְכָלָל

רו

בית.

בְּמַלְאָה אָנוֹשׁ יְרוּם וַוְעַת אַפָּה
כָּאָבָן אֲשֶׁר תַּכְבִּד לְהַנְשָׁא

רו

בית.

בִּיקָר וּטוֹב לְבָ שְׁרָת
אָמָשָׁר יִשְׁימַךְ לֹא אָחָ

...

.

נעלה

רה

גִּימָל.

עַצְיָה תּוֹם מְפִרְיוֹ חַיִם טְעוֹנוֹתִים
כָּל בִּנְהָה מְלָאָתִים יִזְנְעָדָ�

גִּימָל.
גָּשׁוּ אָחִים לָגָן שְׁבֵלִי אָרוּ אֶת
וּסְבוּבָוּ אַל חַדְרָ דָעַתִּי וְשָׁוֹמָן

רט

בְּלֵב נְבּוֹן וְשִׁיחָ טָבָה וּמְפַעֵל
כָּמוֹ שְׁחָל וּבְרָמִיהָ כְּשׂוּעָל

גָּרְלָל עַל כָּל חַבְרִיךְ בְּשִׁלְשָׁה
וְאַל תַּגְדִּל בְּפֶה נְבּוֹל וְחוּקָה

רי

וְאוֹרֶךְ אַפָּה וְהַתְּחֻוקָה בְּרָעָ לֹא
וּרְפִיּוֹן לְבָ בְּצָרָה וְאַמְוֹר לֹא

גָּבִיר יַעֲלֵל בְּשִׁלְשָׁה בְּאַמְוֹר הָן
וַיְשַׁפֵּל בְּשִׁלְשָׁה בְּחַרְוִון אַפָּה

רייא

כְּבָרָה מִשְׁלַשָּׁת מְעַשְׁיָה
לְכָל עֲוֹבָר וְאַל תְּתִיפָּגְבּוּהָ

גְּבוּהָה עַל אֲנָשִׁים תָּהָבָשָׁא
שְׁנָא הַונְך וְשִׁים גּוֹן בָּאַרְץ

	ר' ב'	галוי הדברים יאחו ראש יוונית גנוב לבות פתאים
	ר' ג'	గודרי צר מגולה חן ישיבם תשובב את גדור מראה לך טוב
	ר' ד'	galha nikkbar v'hastavaf basotot plikim [אל] תשב בבית מדות ותאכל
	ר' טו	גבורה יש בתחלוכות פלכים והשבל אשר פלו מעהך
	ר' טז	גבורה יש בארץ הרחבה ואדם יעבדו
	ר' ז'	גאון עשיר בל' צדק בעת עת ועם בכים יكون מבקיכם
	ר' ח'	גמל טובה לעשרה טוב לך אם ואל תשכבר במלות מפעלותו
	ר' ט	גשמי את פני ארץ מתחים ואשמי פי חכמים אם מעטים
	ר' כ'	גדולים יתנו יפה וגדול ובכלי יחסר מהלך וקנין
	ר' בא	גשה תשמע נגידים מעמידים ואיך תוחיר בעוד חי שאל או
ומי בור זר ודבר המוגנן ירא צورو ולכנן לא יוונב ורומח או עשות שלום ואיימה בליל לב או גודרי מעשייך	ר' ג'	ירא צר מגולה חן ישיבם ובמי תיען ותשכיב אם אני מות
ארוי ובחר בחור פתן למלוון למעדרנים עלי בזיה וקלון	ר' ד'	galha nikkbar v'hastavaf basotot plikim [אל] תשב בבית מדות ותאכל
וכל ככבר אשר להם יחויב עליהם מגבורתם יגובר	ר' טו	גבורה יש בתחלוכות פלכים והשבל אשר פלו מעהך
וחיתה וכל נוצר אשר בה	ר' טז	גבורה יש בארץ הרחבה ואדם יעבדו
תשחק לו והעולם ירנן וידוה באשר רבץ וקנן	ר' ז'	גאון עשיר בל' צדק בעת עת ועם בכים יكون מבקיכם
לך לבב בעש מרום ולא דך ואל חשוקות וטובתו בידך	ר' ח'	גמל טובה לעשרה טוב לך אם ואל תשכבר במלות מפעלותו
ואם ירדו ימייתון מה יחו ואם רבים להחיות יאטהו	ר' ט	גשמי את פני ארץ מתחים ואשמי פי חכמים אם מעטים
בקניין מהלך גדול ויפה בקופץ יד וכבוד מענה פה	ר' כ'	גדולים יתנו יפה וגדול ובכלי יחסר מהלך וקנין
נגידי עם לשורת לב ולאמת במי תיען ותשכיב אם אני מות	ר' בא	גשה תשמע נגידים מעמידים ואיך תוחיר בעוד חי שאל או

בן משלִי

רכב

ולכן ייעשו זכרים ספריים
ספריו חק ומספריו ישרים
דרושו אותי ואם אמות דרוש מן

רכב

לאות נפשך להתבונן ותלמוד
לשור כה יעירתו במלמד
గדור לבך בחוץ מחקר בעთות
לסום מהיר יכינן שוט ואם רב

רכד

אלǐ דת מן יקושי שוא גאלה
פריציו עם היה אתה פלילה
egal תום מצוקת ריק וקרבה
ואם אפסו פלייל דת בהרבות

רכה

עשה תועה עצמותיו תגרם
... ... קרנו הרם
גדע קרון גאון יציר יעוץ
...

רכו

ואבוניהם יהו שלו מעונו
... ברוב במתן דינו
... צורך לפור את המונו
גביר מלין בשלהו ...
ויתקהלש במשפטיו רמה
ויבחר את בני חילו ולא בו

רכז

ויעווו בהרבות הון שפלים
זקנ' ביום בזה נבלים
גביר יוסף כחוסיף הוں עניה
וכבר לב נדיבי לב ביום בו

רכח

גימל.

הפלא יפליא	לעשות לך טוב	ובטה בו כי	גורדה מלא
אל יעש לי	מי חי כי	mirat al	ונאם תמיד

רכט

לנתיב טובה	הם להשיכם	לבב בבני	גערו חכמי
בו לנתיבה	תעה להחשיך	בחכם לבב	מי זה גער

רל

לה גנטק	מבולול שע	מלך נשבך	גנויך חמדת
ריך בעושק	חמדה לא ייר	משביל גנויך	ולבב חכם

כמה

בן משל

רלא

גימל.

גמולה למצויא מאחרים גולה יש
ויתר למוציא ממעונו ורב שכר
מנחו אשר יחמו אנסים לאיש נבר
ורשע אשר יחמו לנפשו ויש רשות

רלב

גמולה לצר הנח ואם ארכו ימים
אליעת אשר כה להרגו בך נמציא
למד מבני עוף החובנים בראש טلع
אשר לא יונע עד אשר יעלנו נזהה

רלנ

גבירים באוכל יש
וגבר כמו מרפא
אשר כל צרכיהם לו
למחלה ולנגע
וגבר בספט מוות
אשר לא לכל צלח
ימوتה בעוד רגע
וגבר באזור עש

רلد

גבה לב יחולק על
ירא למשתריך
שניהם גבה לבב
עליה אח בלב שובב
שפלה ויסור מן
נכלה ירחיק
מקורה גבה לבב
וכבה אשר ירחיק

רלה

גבר אשר חלק זמנו עלי שלש
חלק לאל ושני חלקים לדות ומיזון
משמן בשרו וחמו בו רוזן
פיהו לגן יוכה ויחכם ולא יוכה

רלו

גומל חסדים יש וחסדו יכופל אם
לא שח במפעלו לאוים ולא מלל
חסדו ומוי ימחה חסדים כמתהלך
בhem ואם גלם לאוים או ימחה

רלו

גבר תשובה משלשה גבורה
וללב חכם לבב כסילות בסות חסר
נשים והתאזר והשכם עלי צפק
חברת נמווי לב והרבות ישיבה עם

רלח

גימל.

גהה לב ואין רוח בקרבו שפל
ונכאה יקר רוח ונפש עלון
ואיש הון אשר נפשו רעה אבינו
ועני אשר נפשו שבעה עשר

רלט

והכאיב לבבך על נטווש תאותו
לבבך ויעzieב נפשך לעשותו

గער רוחך עד תעוזב מְאֹזִים
והבין אשר כל טוב בכל מה יכפה

רמ

גימל.

צורך תשווה לצד תבונה אשר לך
גם לעוזוב את גָּמוֹל עלי רע ביופלך

גמליה חברך בתוב עלי רע וענווה
כדי טוב לך לחתור ענווה בחכמה

רמא

שמור לשונך וחום בעורך עלי מך
אפק ויוצרך תחי לנשיה בעמק

גבר למדוש חנה לרשי קחלה
ותנה לשואל כפי שאלה ותכפה

רמב

גימל.

תעבירות ותרחיק מאנשים מריכבה
בهم ואל עמקם בשבלו יהיו בא

גורלי להשבית ריב וכן הפשראה
ונבון דברים יעכיר את פליאה

רמנ

גימל.

מדינתנו
ולותנו

אמת מעל
גביר בלתו

מלוכת הד
ותראה בה

גביר הסיר
שעה במעט

רמר

יהי חנו
חרוק שני
בתוך גנו
ומכמנו
ועם קנו

בעיני עם
בנפלים י-
על עין לח
בחוץ לבו
על בניו

בשלש גם
עליהם צר
עננה כ-
מקוימות
אשר הוכן

גביר יישור
בחරחק מך
ואהבה ר-
ובנדיבות
ככו אורחות
ה

רמה

וחוקות חק
על שחק

ומרבורי
ככבים

עשוי משכיל
על ארץ

גדולים מך
ומשכילים

רמו

כך חכמה
בך אשמה

אמריו הד
אשר ישנו

לק על מ-
על שכל

גבורות שכ-
ויתרין חיך

בן משל

כמו

		רמן		
[ג]	לשכל חק ונאף ושותק	חנו אם בם הנעת ראש	חמשה נבָר אמירה ר' ר	గברים ב' ר בלכת ר'
		רמח		
[ד]	וור תשרע לאנשי רע	ועל קרוב והנה רע	ותהיפות מתוי טוביה	געל במורי וקח טוביה מד'
		רמט		
		גימל.		
	ותחריש מגמלו הודון לך שתתק לוי			גבר אשר חרף לך רבים יחרפו ויר
		רנן		
	הרבה ולבו השחת לרב אשר לו אחת			גבר אשר הטיב לו פעם אני סולח
		רנא		
		גימל.		
	אם נה ואם גער חדרך ובשער יבעס כמו בער ימות ולא שער תבער עצי יער			גור מלבר הרב וירא חמתו תוך יריצה כמו נער יכה והוא ישחק קעפו בלבת אש
		רשות ¹		
		רנב		
[ז]	דלת. ורע הורה ועובדיו בחודוה חשובים על אלהיך כמלחה			דלת. דעה צורך לבב שלם ועל טוב ודוע כי מעשיך היישרים
[ט]	ועת כעם אלהים נגיד ר' שים תהי יכול ותחשב בעושים			דאג מפשעך ובעת עליזות ושית עם לך לעשות ואם לא
[י]	ומטעמה טעמו מבין בבותיו ומורשו עלי רוח שפתוי ומתעליל בר ממעאלותיו ימי עולם והתוה על שממותיו			דרלה מאיש באישונו צפוני ויריח בדרעך סוד לבנו וכין המחויק על אהבתך ושם בין ובין חבר קשה לב

¹ אמר הכותב הצער דוד: בית אות המ"ם, אשר לפני סימן וש"ט היה ציריך שימצא אחר בית מספר רנ"ד, נעדך, ואולי בית מספר רס"ט שחררו מ"ם שייך לאן.
* יא

רנה

בבית מלך ואל תורה ותקרון
דבריך ואו תרום וחפראין
דיבר סתר לערע אל דבר
והבא לו אשר תהאו כחבריך

רנו

בתלאותות מוחיות הלבבים
אשר עברו צלעות אל קרבין
דברים יש כמים עצמאיים
ויש מיילים בחברות עמווקות

רנו

וגור שרפּת תמורה מפתני
ויש מהסור בשבתו בין זקנו
דמות תמצא לאיש משכיל בבניו
ויש מעדריף עלי אביו בשער

רנה

לחחליפם באחר אל תשחר
באחרת ואח ישן באחר
רבקי לב שנים הם ביישן
נות בית ישנה אל תמירה

רנט

לב תכאי ושמה מערבה
וכמה יערץ אדם ולא בא
דאגה על אשר תירא מבאו
וכמה בא אשר לא יערץ איש

רַם

אבל גROL בשבתו בין חברים
אשר שכלו והגין פוי חסרים
אבל שהם עלי ידו שמורים
אבל מלך אשר עובד גברים
רעיה כי אין גROL הגוף מכובד
ואין חסר חסר לחם ואולם
ואין עשר אשר לו הנכסים
ואין מלך אשר לו העבדים

רַמָּא

אשר אפסו עלי עול מריבוי
ולמדו הישרים מנתביו
רעיה כי אין בשלטונים כמושל
אשר הנו מתי צדק במותו

רַמְבּ

באיין קצה וסוף שפלות להרים
לך טוב מן ימי טובה קערום
רעיה כי אחרית כל רום לשפל
ועל בכיה ימי רעה קדרים

רַמְגּ

אשר קרבו ותשיג את דחוקים
והאבן במקלעים חזקים
רעיה כי רגלה החטיא חפצים
כחץ יחתיא לב קשת מנוסה

בן משלוי**רסרך**

דלאת.

מפני גרע	ודבר אדרע	לא ידעתי	דברי משכיל
שלא ידע	אדע משביר	אדע משביר	כי אומר לא
כاي לא ידע	עד ידע הוא	אדע ישאל	איך האומר

רפסה

לו מפעלו	באיש אם הוא	בטוב יודו	דברי אישים
רעה עליו	ברע אישים	כלם יהגו	ובעת יהיה

רפסו

לק נצפנו	בחדר אהבתה	ר כל מומיו	דורך צפון
שבשנוא	תראה אותה	את כל מומים	איך השנאה

רפסו

לו חוכחת	גם אל תרב	קץ בתוכחה	דום אל תוכה
תוכח אחת	אלף מי לא	כוי לא יוכח	על איש אחד

רפסה

דלאת.

יוסוף דבר פיך עלי צרכך	דבר כפי צרכך בפיך אל
פיהו ונפשו נלקחה עלך	כמה אשר שמח בתוספת

רפסט

בעם והוא לא טוב בתוך עצמו	דבר לאדם يولדי טובים
שתול בגן יعش פרי אמו	אין לא תהי כשותיל מגדים כל

ריע

ארב לך רעה בתוך לבו	דבר לך טובות ותירא פן
מיilio ויגלה לך ארבו	שקללה במזומנים פעליו עם

רעה

בלב ושיחו לא כמעבדיו	דבר בפה אחת ואחרת
שנאנה מסורתת עלי ידיו	ישב בלי רעים ותגללה

ריעב

כי איש כבוד הוור בקנו הוא	דורה בעיד דרו אבותיך
רעים והם רעים שנאותו	כל גר יחשב את בני אדם

בן משלוי

רעג

שמות וMohrosot בשואה שאו
ובגב אמת הרום ינשאו

דין בדרך האמת יקיים
תכבד בגין שוא שעורה קלה

רעד

נמאם בעניין איש גנו לו
יתון חמורותיו بعد אכלו

דר נחמד גנו ביום צרה
בן איש חמורות עת אשר ירעב

רעה

רבים קרא לעזר ולא אחר
יבכו והמה ילהתו יחד

דבקה בחבירים ועת צרה
עצים בהחקלם לתנורים

רעו

אל לבר זה פה וזה מפו
אם צר ואם אהוב כמו כפו
יזו בידיו בעלות אפו
ירבה بلا הוועיל כאשר קצפו

דורך ובן דורך בעת יציר
אל תאבירם כי שאר ארם
אל נא בני תהיה כבודת את
מי יעשה כזאת בעת קצפו

ריעו

דלאת.

דעה بلا יראה באשה بلا גבר יראה بلا דעה
שכל بلا חכמה בקשת بلا יתר חכמה בלי שלל יותר
ביתר בלי קשת

רעה

דלאת.

דמות לאבני אש חכמים בעין כל
וכסיל כמו רמש ולכון עונו

רעת

פרץ יבואמו בנחת ולמבוא
ישר להעכרים בצדקו ובאו בו

דלאתי פריצות אין בריח עליהם
צדק בריח יש ומונעול ווטריה

רפ

יובן עלי תלם עכותו בדרמן
לבין מעט יושר לחיו ולא בן

רב יעמוד לשוחק בלמוד ועגל
וכסיל יוסר אב בפיחו וידייו

רפא

שבוע ותטריה עלי ארץ עב
ליהו לך מיימו ותמות ברעב

דויש במוחי מדבר במוול ותמציא
ושכון بلا מול בגין על פרת ים-

בן משל

רַפְבָּ			
דֶּלֶת.			
לְבוֹשׁ לֹא יִכּוֹל נְבָלה מִתּוֹלָע	זְכָרָה בְּכֻסּוֹת יָבָאֵשׁ בְּפֶגֶר	כְּגֹופָה רְקֹותָה לְרָחֹוק וּקְרוֹב	דָּבָר בְּעַתּוֹ וְבַלְאַ זָּמָנוֹ
רַפְגָּן			
לְלִבּוֹת בְּשָׂרִים לְלִבּוֹת צָרוּרִים	גְּבֻהָה וּשְׁחָה עֲרָנָה וּנְחָה	כְּגֹבָעָת צָרוּרִים כְּקֻעָרָת בְּשָׂרִים	דָּרָךְ נְכוֹתָה וּנְתִיבָה חֲטָאתָה
רַפְדָּ			
דֶּלֶת.			
שְׁמֻעוֹה בְּקָצָחוֹ	וְעַל לֵב לֹא וְאַיִן לְחָבָב	בְּלֹא עַתוֹד אַלְיָ אַוִיר	דָּבָר אָדָם כִּוּרָה חַץ
רַפְהָ			
סְתָרוֹ	זָמָן יוֹדֵיעַ	בְּלִי צָפוֹן	דָּבָר סְפָר
אַלְיָ יָצָרוֹ	בְּסוֹפֵן יוֹשֵׁב	בְּמַה אֵין בָוֹ	וּמְרָאָהוּ
רַפְוּ			
דֶּלֶת.			
אָנָשִׁי נְבָלה יִשְׁיוּמוֹ כִּי אִם אָשָׁר הֵם מַתִּי מָמוֹם		דוֹפִי וּמוֹם בָּאָנָשִׁים כִּי לֹא יִשְׁיוּמָן בָּמוֹם אִישׁ	
רַפְנוּ			
דֶּלֶת.			
חַמְצָא שְׁמָחוֹת וּמְרָפָא נַצְלָ וּסְרָ מְעוֹן פָה		דָּלְתִי שְׁפָטָק סָגָר אָז נַצְלָ וּסְרָ מְמַהּוּמוֹת	
רַפְחָ			
דֶּלֶת.			
לְסָר לְצַפְעָנוּמִים לְדִירָה מַתִּי תְּמִיתָהוּ מְרוֹרָה		דוֹמָה אֲשֶׁר לֹר בֵּין מְשָׁנָאִים שְׁכָל זָמָן יַדָּג וַיֹּאמֶר	
רַפְטָ			
דֶּלֶת.			
כָּל לְעַשׂוֹתוֹ קָוִין וְהַנָּחָה דָּבָר אֲשֶׁר הוּא בְּעַשׂוֹת נָחָה		דָּבָר אֲשֶׁר יַלְאָה וְלֹא תַּחַז אוֹתוֹ יַחֲפֵשׁ לְעַשׂוֹת אֶת	
רַצָּ			
יְוִשְׁרָוּ וְתִשְׁמִים מַעֲשָׂיו שָׂוא הַוּנוּ וּמְחַמְּדוּ לְבוֹשָׁיו		דְּלוֹת בָּאִישׁ חַכְמָם מִכְסָה וּכְסִיל יַכְסִיל מַעֲוָתָיו	

בֵּן מִשְׁלֵי**רַצָּא**

רב כי ברב ממך רגילה
מנחו מעט כל יום בגילה

דיקת בר נפש למען
ומככללה במעט' חקבל

רַצְבָּ

תבחר להנשא כסילה
ודבש לבן זר מאכילה
ולור ימלא השאלה

דחתה קרוביה ווריהם
ובנה לגדה מות ברעב
וכסיל עצת אח לא יملא

שְׁבָל**רַצְגָּ**

הא.

ותוחיל כי יהי שב מכעשיו
ויבטה עוד לחבר את הרשו

הא.
התכויס מלך במרי וחטא
ואיך ישבור כלוי חרש חכם לב

רַצְדָּ

ואם כשרו פועליך למלאך
פרי כשור פועליך ודרכך

היה נמוך ומתרצה כחותא
ואם לא תעשה כזאת תאבך

רַצָּחָ

ואל תתרע לשער עת סור צלליו
תהי נחשב מהורה מחוליו

הוה רע לשר עמו אלהו
ואם תתחר במלך אל בעורו

רַצְוֹ

ואל תבטח בנפשך אל עצך
חכסה על נכונה אהבתך
יעפה נגרך את תאותך

היה נועץ באיש שבל ואהוב
ואם תט אחרי אהבתך לבבך
למען כי לך אווה ולברך

רַצְוֹן

אני אגיד לך כל האמונה
ואל תקרב אליו פתח שכנה

היה שומר אמוןך והנה
שמור עמיית בשוכבת בחיקו

רַצָּחָ

ואל תכבה במה יוביש אהבות
תהי נצל בסוף מריב ואיבוט

היה אהוב לא יופי ולא כום
ואל תחלה בדבר ראש אהבים

רַצְטָ

למען אין רכוש מופקד רכושך
עליך ידק וככובע לראשך

היה חשוב רכוש ידק רכושך
נהבן כי רכוש ידק לצנעה

ש

וכבד ראש בשבת בשערים
בעין להלוך אחר נערים
ואונם לפיו ורות וורים
וכבד אף עלי' כעם נברים
וכל שפה בהעדר גברים
וכל חור למלא יד חסרים
וכל הלב לכבד היקרים
וכל פעם אליו דרך ישרים

היה כל ראש בשבת בין חבריהם
וכל עין בחק ובדין וכבד
וכל און לשמעו דת וכבד
וכל האף עלי' חטאת רשעים
וכבד פה ושפה במריבות
וכבד יד להדרים יד ברעה
וכבד לב לכבד הנבלים
וכבד בפעמים על נתיב רע

ה

שא

ומומיו אל תחי זכר בלבתו
יקוד איבה עלי' בעל מלאכתו

הגה תמיד בטובה אה זכרתו
ואל תשע מלאכתו כי בלב איש

שב

אשר יקשר עשווה בשעריהם
ויתגדל שםך על החברים

הגה תמיד בספריו חוק ותמצאה
ויאיריך לשונך בין גדולים

שג

ולמר יצרך רע מנעוריו
ואהבתך כמו אהב עשריו
ותתחבר בצרתו לעציו
ותשקיע בקיין מי נהרו

הביאך הזמן במבוא שעורי
בשנתך אחוי דלות כמותו
ותתאהב ביום טוב לחברך
התשקה גן בסתו ותשוב

שד

להתלמוד מליצה וחסרתו
דבר חכמה ומבחן סגרתו
כהון גנו לאחריתך אצרתו
בתוך כיסך להוצאה צדרתו

הרעותה ללבך אם מנעתו
והוגעתו באמך לו אמור כל
ולך קח ספרים לך וויהו
ושית מהם בתוך לבך בכיסך

שה

מחוכמים והם רעים אשימים
פריצי עם וערמת הערומים

חקלה אצלך שנתה ערומים
ואיכבה יהי נחפש ביד עז

שז

וככלות תחסיר מאיש המונו
ופחי ישבעו רבוא בTHONO
דגת הים ועוף בנה' למינו
יהי מצוא בקנו את מונו
בדג קטן חברו את גרכנו
ואת טרפזו בקנו לא הכינו

הbeschיל ימלא איש ימינו
והנה יש חסר לחים חכם לך
ראאה שמש ראה חייה ראה את
התחבולות לנו עיט אשר גם
ומועצה לדג גROL למלא
אם ימות בחורף בין פראים

ה

שֹׁז

חכם לבב שפטותו סכלים
ואיש נדריב מצפה לנבלים

הייש צרה כמו צרת שלשה
ואין כה אשר גיבור הניאו

שָׁח

אשר נתן לך רעו בשלו
כמו טוביה יחלק לך בחילו

הלא חשוב לאחיך ברכה
וטובה חלקה לך בעבורו

שַׁט

ומת העל לבניינו ארוכה
ותהיה אב לבאים אחריכם

הייש לך אב אשר בנה לך הור
ואם אין לך בנה אתה לנפשך

שִׁי

מידועיו ומשפלי שר וקושר
וגבר הארץ ימי בעישר

הייש שמחה בשמחה איש מנשה
ואיש ישן בלא אימת מלכים

שִׁיא

ובתבונתך מלומדה לבער
ומה נפרדר הדס פרח בעיר
ויש נפש מלא ימים בנער
על גaldo והימים כתער

הייש יתרון ואין חרב בתער
ומה שפל חכם לב בין סכלים
ויש שבטים ונפשותם נערות
וכל יחד לעילכו בשער

שִׁיב

ך את אהבתו לצמיחות
לאיש נתן בירה גט בריתות

הייטב לך עמיתך אחרי מכד
ואיך תמחל בתובתה גירושה

שִׁינָג

בפה אוהב ולב מורה וסודך
ומתחת עצמיך יפוך

היגנוב דעתך ערום מרמה
אשר שיחו לך ממולה לך

שִׁיד

וחם עצם פחלחול פעליהם
בלי עצים אשר עוו צללים

היישרו מלכיהם עם מעוקל
אויך יישר בעיר צל מעותך

שִׁטוֹ

בכח לא תהי צדיק בכתף
וחתמתם ולא תחתם בשיחך
על תומך ועל הלקן נכווח

היירדו לך עלי צדקה אנשים
ועל ככח היה צדיק בסתר
לחותם יענו אישים בגלי

בן משל**שטע**

אשר שתק להמעיט באמרים
זהו שתק והוא מלא דברים

היישתו אiol מחריש וחכם
ושתק זה ולא ידע לדבר

שין

ומזון ושינה ההדרורה
אשר היא בך מטופתך יקרה

התבוש מאגוש נכבר בಗלו
ולא תבוש בסתר מנשמה

شيخ

במסע יעשה משכיב עברה
ונומה תערה גופה כבדה

התשב לך בכיתך עד פקודה
וקין יעתה שיש על פנימה

שיט

בחבומו רחוב לבב וענו
אשר יוציא מאור מאוני

התכעים איש למן כי מצאתו
ועתים יש לענו אף כמו אור

שב

להנעה ותטה אל נשאה
ואין נפש בלי רוח נכבה
בסבר טוב ישועתה מצאה
בעת רוח ועתות המשואה
אני עני ולאל עז וגאה
רפואה יש ולכטיל אין רפואה
אמרים הם כאמור הנבואה
להנער ויש בזאת פליה

חויה לך להנעה ותרבות
יגעה את הנחתק מבאה
ולחלאה לך כל קבל תלה
בחנוך זמני בשתיים
והועלתי ידיעת השנים
ירדעתני שנים עוד לכל חיל
ואמרנו לך בילדותוי וכנים
נתיב נער לחמלא ומלאה

שבא

בחסדו וחסדיו בך לעודים
לנפשה כי תהי גונב חסדים
עליך לרבר בס פקידים
פרוש לו מתחלק מצודים

חתתעלם ולא חורה למיטיב
ואם תגנוב פעולותיו הייטב
דעה כי כל פעולה איש לנפש
ואם נלכדר לך נדייב במלהל

שכבר

ואין לבו בשכל טוב כלבך
ובו ערמה יתרה מאשר בך

התחנן לאיש אין לו כוונה
ואם תתחדר לאיש שחק זמן לך

שכנן

ותרגו עלי צורך חטאה
ויש טובה מגוללה בשואה

התרגו כי מצאתך תלה
ויש שואה בתוך טובה חבואה

בן משל

שבך

ועו מצח אשר טוביו מנועים
ולבו צור וכפיו מסלעים

התהמה מאנוש נבל אחוי הון
ואיך יזוב אשר פניו נחשפה

שבה

בחשאך לך חכמה אשר בך
שללו צר ואת אוחז בחרבך אם

התרע כי זמן שלל רכושך
ואיך תחש לתרע חרבך אם

שבנו

היש לך הייש עמר מזימה
להעתותך ביריו סות בילמה

החשאל מן ילוד איש במוחך
הלא תירא בפתחך מה לנשאך

שבנו

שבע קלון ומגערת ובחוות
ימלט נפשך מיד כמו זאת

התשאל מן ילוד איש ישיבך
שאל מאל אשר חפץ בידך

שבה

הא.

לבך יבר
יעש גבר

יתור מהם
הנה כי כנ

רים עושים
כל רואך

הבט מפעל
עד שייאמרו

שבט

ח כשית
עים עליה
מן המיתה

מנת עבר
משרה על ר-
אדם נצל

כחך כי ש-
עד על מעלות
בכל מות

הכחשת את
ולמען יג-
ובמלחמותה

של

הא.

שיח יהיו שיחך כפו ערוץ
ופרי דשאו אל זמן ארוך

הארך במחשבתך ואחר כן
כיו כן יבשลง פרי עציו

שלא

יהגו במומם יש בו ומום אין בו
ויציא אליו חוץ מה בתוך לו

הגונה במום בני אדם
ובפה לשון אפעה ממוחתת אם

שלב

MRI זמן קבצך אשר יש לך
רב מומן אספן למם שככל

המעיט זמן הוועיל לך הונך
וזמן להועילך בשכלך שם

בן משל**שלג**

הקל בהגינו אליו פרקו
יבער וויסיף עוד בחשיקו
איש בו יוכבה בהרליךן

הקשה במומר בן ומוסרו
כיז זה בכבשין אש בנפהך בו
זה כאור חלש אשר יפה

שלד

יהיו לך עורה ברעתך
עמרק בריב אנשי מריבתך

הרצתה בני אדם בטובתך
ושלום בני אדם בראש¹ ישלים

שללה

ברבר משרתיו בחרות אפתם
תשוע ואל תבעיר בך קצפם

הרצתה גביר חוק ואל תחש
ורצון משרתיהם את גביר חלש

שלו

על מעשה רע או פרי לשון
איש לב ואוון ואוחי אישון

חשב גמול מטיב ומריע
לי נתכנה ערמה והוא נקרא

שלו

הא.

תהגה במוועצה
תוציא פרי העץ

על איש בחיתוך
נכונה מבושלת
ותשוב בחום היום
ותצעין חבלצת

הפק עצת לך
רוח אשר תלך
הפל עצת לך
העל ללבך

שלח

ולמד לך מהם
ככה יהיו שמור
ונצור בתוך קרבך

חבונות למיניהם
אשר יאהב לך
לבך אשר תלמד
ונצור בתוך קרבך

בי כאשר יחפין
העל ללבך
העל ללבך
העל ללבך

שלט

עמך עלי יושר
יום אף שמור לעדר

ושור אם הי עומדר
באפו ובם ישטה
מהרחה ובם יישר
בריתו ואל תטה

הקצף למרעך
באפו ובם ישטה
אם ישטה הנה לו
בריתו ואל תטה

בן משלו

שם

דרך יהירה לא	עלול וליוישר	הרבה דרכים יש
הבינה נסוג לבב	אשר מוחטו נשמר	כרב למטרה
אך רב באリン ב'	אשר יאהב ربכ	

שםא

הא.

ודכו בנדרכים	ובוכה בין בוכים	היה שש בין ששים
ומלאך אמונה אם	ורם במרומים אך	מלך היה עבר
	באמריו עבר אוותי	
	ידבר היה מלאך	

שםב

נאוף ור למחר את	תבונה הלא יראה	המצא בלב נואף
וגאה ללב עשר	בנותיו כמו ינאה	מוחתה לעצים אש
	ויפת לאין נואף	
	ושטנה לבעל אף	

שםג

הא.

ירוא האל ושרון לבש	מתום יוישר ואת	החזק בחרב
אריה בסוכו פgas		
בשבך לבאים ושר	אין מוחזק לו ובא	ותמוך ביד מך אשר
	ריה חו[ר] פתנים וגש	

שםד

כל يوم לבוש לו ומוה	אתמול בחתולפו	היום פשוט את לבוש
בדבש ויש יום אשר	יששר לויומך לבש	
	תמתוק עלי חיקך	יש يوم אשר לענה
	ימר לך בו רבעש	

שםה

הא.

ויתאנפ מקום רצון	הפרק בשוכרים	ירצה מקום אף
וויישא את מתי לzion	חכמה וישפיל את	חכם פעמים

בן משלוי**שמו**

הא.

בינוי ובינך יملא עצך
יעמוד ולא ישאל לך על בריתך

הচির לנדיב את אהבים קדומים
ולבן בליעל בריתך ואולי

שמו

פיו כאשר נשמר חרין הכלבים
אל יחרוך קול שריקות זובים

הוכיחך ברע חסר לב שומר את
אבן בהוכיחך קדר יד ברעיה

שםח

הא.

כל איש יהי נספה ברע יצירך
לא יעשה טובה לאיש בעבורך
תבוכר ולא תעמור עלי דברך
המה וישתמר מאד מדורך

הייטיב לך איש והרעות לו
כוי יחשוב כל איש כמוותך לנכון
או אם תחי בו לאמונה איש או
ינאי בני דורך ויאמר כוה

שמט

הוכחה נבען דבר יווסף לך
ירוח ויסריה עלי מות רקה

חוכחה אויל יוסיפ לועת ארכחו
תנת עלי איש חי קטורת סמיים

שנ

עמדו להכבות ויגה אורה
אל לך יגאל לך מסתורה

הראק מעט שמן עלי גחלת
ככה בחסתך לך עצה שוב

שנא

תמושל בר כאיש ותרים ראשיה
אשתך ותהייה אשתך איש אשה

הך אשתק מכת בלי סרה אם
אל נא בני אל נא תהיא את אשת

שנב

אורה ואל תקרב להכחותנו
בינה ואל תעש ברשותנו לבנו
חתאו לברו אל שואל על גבו

העל בחשיך נר והאירה מין
ולמד תבונה מן גלוו לב יש בו
יועיל לך דעו והוא ישא את

שנג

וכפי רמיותם בתוכו ישאר
אחיהם ידבר טוב ופניו יאזר

הלב לפנים הוא מצפה ולפה
חפץ לשות בעל איבותיו

שנד

מורה לבבו מגמולה פורה
שבר וגם אין טוב באיש לא יורה

הורה בעת אין לך גמולה יען
אין טוב במתן יד אשר אין עלי

בן משלִי

שנה

הא.

גברים וחתגרה בדרכם
סלעים ולא ינד שפלהות
שתק עת תהי רעש מגלאות

שנו

וחשכה רעה לבו ורעוינו
דבר צוף אשר חזק עליו פניו
החשעה אליו חלקת לשון חנה
ואיך יהפוך טעם מרירות רוש

שנו

הא.

לרשע אשר החל ועשה לי רע
מעול בלבד כי אם מעול מרע
הרשות אני עושה בגמלי רעה
ומי זה קראני בהנקמי מין

שנה

העברתו על עקלקל בכשל את
איש והוא שברו עונו ועלו
העברת אמת בריבך באיש את
כasher יעביר אשר יחשוב על

שנט

הא.

הוסף בכל דבר לבר מירוא אל-
באות לאכול אוכלות לעדי
וירושו שכול עולם בחסיפו
יום יאבד אדם מה אשר חסר

שם

הא.

ובריו בשועים גאנן
ושבט לתועים ווועגן
ווגבר ברעים זונען
וחברה במשמר זונען
הצאן ברועים זונען
הצאן במרעה זונען

שםא

העם בלי ראש זונען
בבריהם נפוצות זונען
ארוי בפרצחות זונען
דרכם צאננה זונען
בקולם פריצים זונען
וקהן אנשים זונען

שבב

הכה בפתחי זונען
ודבר מהרה צא כי בני סור זונען
אמת לא בחננה ימי זונען
אמת לא צפנתה זונען
יהי לך אשר לך אלו בפיך זונען
קמתי ושחתי זונען

שנג

הא.

ויכי עצמו ורב כחם זונען
ראוי מנק בעל ברחם זונען
התירה מגאון רעים זונען
ירא מאל ורעים ייד זונען

בן מישל**shed**

ולא הוכיח שבל
ולא ייחר זמני לך

התוכחה באמורי פה
ותוסר בשוט לשון

shepa

באשפות מעני שוכב
על גב שבתאי רוכב

חלהג משפל רוח
ירא פן יש בקרבו לב

shpo

בזכר חטא בני אדם
לשונתם וטוב ידם

היישה איש מרצה שר
ומצחיו בוכרון טוב

shsoz

על גוף והכחישך
אשר לא תחשוב נפשך

הריעון לבך עבר
חיה וזמן לך יראה

shpoch

על רעו ברוב כובו
והנה כובו לבו

היש פתי כמו מעריהם
ויאמר מי יובני

shpet

בני שבל והוא חסר
בסיל תועה ומתייסר

היש תקופה בגין רעוי
ובן חכם אשר שר בגין

shu

ומתווק על לשונותם
וישב את מעונותם
ושבח תכונותם
והכה אחרונותם

היה איום בלב אישים
והתהבר למשיכלים
והעלם את שגויותם
וישם על ראש דברים יד

shua

תהי מלך וראש מבצר
תהי אהוב לכל נוצר
עשה חיל ולך יציד

זהה קרוב למלכות לא
ואל תאהוב מאד נפשך
ואל תבה לדל פן י-

שעב

ואל תקיע ברעתם
היה להם ישועתם
ואף כי את שבועתם
משנאיהם לשבועתם
ואל תחרר ברשותם
פני רעים ורעתם
מנאיין הוא ושעה تم
ותהיפות במרעתם

היה שומר ברית רעים
ואם קראו בצרה לך
ואל תמר בדבריהם
ומלא לענה וראש
ואל תחרר במרושים
ואל הסיגר אשר נס מד
וסור מאיש אשר שעה
ומרוועים אשר און

שעג

הא.

אדם ואין בהם צדקה
יש לו לור ישע בזכותה

הרבות צדקות יעשמו

דומה לדעתו כי לא לחי

שעד

הא.

ברית עם מפירים את בריתם
אלוי מי משוש כל חי במוות
עוננות אשר אתה עשיתם
אנשים ישמווה במוותם

הייש לך לבב משכיל ותכרת
ואם יש בר חיים ותחרעו
ותפקד עלי קוראים לך רע
למען אשר רעה מריעים

שעה

הא.

מעליםיהם והם מגלים לפשעך
השלמים בר וירד בגעך

הרשעים צדקות אשר לך
כזובוב יעוב המוקומות

שעו

הא.

....
....

חויל ותמציא חפץ
ושקד עלי שער

בן משלו

	שען	הנה בירך לעשות נחנו כמו עוף יש לך
	שעה	חן צוררי דכא לבבי אם יש בירך לי צרי
	שעת	הולד אמרת ישנא ובאיש מקבל חוק לאיש אשר עבר ולשן נעים פרי על
	שפ	הוויל לצורך אם רעה במים אל
	נפלה	ואו.
ג	שפא	ואלה מעילות בינה ומודות לקחתים מלשונות החכמי[ם]
פ	שפב	וכמה יש אשר אחו בחידת והורתו בבוא צרה בבוא אש
ל	שפג	ואומר לי התועיל התבוננה
ה	שפדר	ואמרו דברו לנו גבוחות ענייתים יש בין משל דברים
	שפה	זה לך דבר חירות פלאות באמרים מי אשר ירבה להרע יב *

בן משלוי

שפנו

ומאיין צד **השיכותם** אליהם
לאחיזו בם עניותמו נגוהים
ואחרית רע עניתם לגבותיהם
אשר יקרים השיכותם חמיה
אני מעם לאל פותרים ורוחים
אשוחח بعد רחמי ואחים

ואמרו מי באין תחת ומעלת
ומשפמי נגוהים או חשבים
ואמרו עור למי שפלת ועוני
ומה יעשו בני איש בחוזחות
וממי את בעולם אל עניות
ומה תעש בקומו האל עניות

שפון

בצלים זה לוח יחר ובוקום
בליל רגלי עניות השחקים

ואמרו לי הייש רעים נגידיו
ועפים מבלי כנף ורצים

שפחה

במקום לא יהו נראים שנייהם
תהי ואעטם ליל יום הם

ואומר מה שני אחים כאחד
וביאת זה בלכת זה לעולם

שפם

רוייה מלפניה בזעם
גשימים וען עבים ורעם

ואומר מה תרוועה אחריה
עניותם הם שלשה החברים

שעץ

כאחד בו ומרמה **ואמונה**
ויהרע עניות המדרינה

ואמרו מה אשר שמחה ואבל
והחיים והמות **וְהַטּוֹב**

שצא

אשר לך מקרבה נחונה
... נה

ומה נופת חניפה ונשמה
ברגל תעמוד תרוין

שצב

בזה יום יומ **וְאֶחָבִים** הם שנייהם
ואין לו חטא עניותיו סוחרים הם

ואומר מה שנים **גָּלְחִים**
ועישק זה קצת מה יש ביד זה

שצג

ובבלוי לב עניותיו הפתיות
וגוף שלם השיכותיו עניות

ואומר לי הייש חיים במות
ואמר עוד הייש מות בחיים

שצד

ונשנאים לבנים או צחובים
ענה זתים בגין גוטפים וובים
תפורים בו **וְאֵינָמָו** נקובים
בני אדם ענה אשכול עגבים

ואומר מה שחורים נאהבים
והם משקים ולא ירו צמאים
ומה הוא חותם אשר ראש שחורים
והוא נמרץ ובנוו ימחזו ראש

שצח

ובו רוח עניותיו תנווה
באפסmia ורואה מה ברומה
ואם קרב עניותיו נשמה
ודישו מת השיבותיו אדמתה
לענין כל עניותיו בהמה
ברעהו השיבותיו דממה
ותוכחת עניותיו מהלומה
గאון כעם השיבותיו נקמה
לבב אשה עניותיו החכמתה
והוא עצב השיבותיו נעימה
ולא מרמה עניותיו התמיונה
ואין עור השיבותיו יתומה
עניותיו בכת שוע פ[ני] מה

וזאomer ל' הייש מוות לאיש ח'
ומה נכבד אשר נחבא בחדר
ואם יצא לרוץ לא יהוה כל
ומה נדרש ולא יציר ונשאר
ומי יבעל נקבה מבלי בוש
ומה יישר לשומע בריב איש
ומה יוסיר כסיל אחר מריבה
ומה יסיר שאון שומט ויפיל
ו[אן] אשה תחסר מחסורת
ומשחתת לבב אשה בכווא
ושומעת ושותקת בל' ריב
וסובלת קשי איש רע וקשה
ואן כשרות ורמות לב וצדקות

ה

שצז

עניותיו המבקש לו חפוש כל
... . . . בא שבול

שצז

עניותיו איש אשר אין בו תעללה
ליד בשות עניותיו השאלה
ליד עמל עניותיו הנמללה
אֲחֵי חסר השיבותיו גמולה
עניותיו הון אשר בא מגולה
ולא יועל עניותיו הנבללה

ושואל מי אשר שמחה במותו
ומה מסיר הדר פנים ומביא
ומה מביש פני עצל מצפה
ומה יוצא לחפשי מעבודת
ומה הון בא מהרה שב מהרה
ומה יפריד ולא יצמיד גירע

ה

שצח

ואו.

עניותיו אשר יטיב במלוליו
עניותיו אשר ירע במפעלו

וזאomer אמר מי כל יאשרו
ומי הוא אשר בו כום ישמון כל

שצט

וענף אמר לו הכמהים הם
ביבל ענה עט זקי' מהם

ושואל بعد פארה בל' שורש
וישחים באחריות ים ונשמעים

ה

ת

עצב בל' מחסור יבואהו
מהרה אשר ישחק בכוואיה הוא

וזאomer לפתאים לי הייש אדם
ועלע בל' מותר השיבותיו

בן משלוי

תא

ואו.

עניתיו בהמעיט מך	בטוב איש ימי חייו שבות לב ואין בינה	ואומר במה יהיה
עניתיו באשה בר	אניש כל ימי הבלו עלח ריב ונרגנה	ובמה יהיה ברע
עלְ דִי השיבותיו	עשותו ביתר הון לחתנו במנתנה	ומה זה אשר יכשר
עניתיו מעט הבא	ואם המעט עם חום בירוש בנכונה	ומה טוב הרבה משה

תב

עניתיו קנה שבן	ואומר בידי הון
	ואחר קנה הצר	ושב עוד ואמר אם
... עניתיו	ושב עוד ואמר אם
עניתיו בדור תחרוש	חוין מ. צער מלאכה . . . בוחר ובחום היה קוצץ	

תג

חכם לב אשר יטיף	עניתיו אליל ישר על לומדים צופו	ושואל למי אקרב
גַּדֵּל אף בעת קצפו	עניתיו רחיק מישר ונחל בעת שטפו	וממי אני רחוק
מעונו ויפצר בך	עניתיו אשר תרחיק ויאמר לך בא פה	את מי אני אוהב
בסיל בא ומתחעצב	עניתיו אשר שש אל לחכם בהשקיפו	את מי אני שונה

תר

ואו.

עניתיו אשר נקל בעינו עולם	ואמר הייש סימן בבעל נפש
מעטים ושחונים ועצומים פעלם	וסימן לשועים מה עניתיו אקמנם
ורוב מְאָמְרֵיהם ונשא קולם	וסימן מתי נבלות מפעלים מעטים

בן משלוי

תה

עניות וחטאות עניותיו שלbolt
בעליו והוא פירשו עניותיו סבלות
בני איש בעולמו עניותיו עצלות
ויקשור לזר ולפה עניותיו דלות
ושולל יקר פנים עניותיו קלות
עניותיו בהצמד יתר הוללות
עניותיו גלות עניותיו גלות

ואומר לעופות פח הייש פח לכלב
ומה פח לחיה איש אשר ממית את
ומה פח לכל נעם אשר טובו בו
ומה פח אשר ישפיל לראש ולעין
ומה פח מביך את כבוד נכלים
ומה פח לחברה להשيبة יעצה
ומה פח

ה

עניותיו אשר יהל אלהי אדם
בחוץות ولو נפש עניותיו נרדם

ואומר הייש מי לא יהל אדם
ומי בו רוח וחלל מושך

תג

ומוסיף באחתת לב עניותיו מנחה
אכילה ולא משתה עניותיו שמחה

ואומר הייש דבר מכללה איביה
ואם יש מדשן גופו ואיננו מן

תח

ונפש ומברן בלא לב יצא
וילד מתי נפש עניותיו ביצה

ואומר הייש נולד ואין רוח בו
וישב מעט ימים מבוסה וחם

תט

להקנות לאיש שרה עניותיו צאננה
עניותיו אשר יירא ברוח שונא

ואומר מה לך טוב לעובד ארץ
ומי הוא אשר יישיר ב מהרו לנוקם

תג'

ויקיר בהאפסו ענהו מיט
אשר בא אליו בטנו ענה רחיהם
ומפעמי חותמים ענה מאזונים
ורוכבים ונרכבים ענה געלים

ואומר מה לך קל בעת המצאו
ומי געשך את מאכלו אחר
ומי על לשון בחול ידבר זרך
ומה נושאים אדם והם נושאים

תיא

ואבן ענהו המאור זיקם
וכחש ענהו המכבר רקם
מרעים וצדיקם ענה בשוקים
אשר מבלי משפט שרהה הרים

ואומר לך מי המילך עזים
ואיה אשר יאג לרייך ולהבל
וישלחן אשר עזך להתעדן בו
ומי הוא אשר יבשל במעשי תען

בן משל

תיב

ואנו.

שכחה	עניתיו	ונבון לב	בחכמת	היש מום	ואומר
נכחה	עניתיו	ומלכה	מלכה	עמיד את	ומי י-
סיליחה	עניתיו	עליך אח	בלב איש	עמיד חטא	ומי י-
...	ומה זה

תינ

בפניו דברים כתובים
 עניתיו והובים
 גבעות ומקדרין נתיבים
 חצי יום עניתיו ערבים

ושואל بعد צח מורי ואドוני
 ויעיל בלכת ...
 ועל עז ושחור ומשחר
 וייה חצי יום ומדת

תיד

חיותו בחיצים נכמה
 בסופם ענהו לבנה
 והוא חי ונמצא בשינה
 ברגע ענהו תמונה

ושואל بعد בן שלשים
 ויחלה בחיצים ימות
 ועל מת ואפס בהקץ
 ומים יעופף לקדם

תמו

ואנו.

זרעה יד ליד תני
 ברכה או גורפה דיא

ואמר מה תבואה עם
 השיבותיו תשובה על

תמו

והוא בחום בלוי נתה
 בקרך לו ענה רחת

ואמר מי בחורף נח
 והוא חרוק שניים

תין

ואמר מי אשר יאיר
 ואיו על מי יהי מלבוש
 וכי שחור יגערש מן
 בצחתו ובו נחש

תיה

בראשו כף אשר כורחים
 בני עמו ענה איתיהם
 מתי חיים מכותחים
 ענה זה הוא חרון מותים
 תמי^ה
 נתיצים
 מבוקע ממוקר ביצים

ושואלך بعد כרות
 בני אדם בכפו את
 ועל נרכב ורוכביו מן
 ויליכם ולא שבבים

 רע טמון בתוך ...
 ויגלה ענה צפע

תיט

ענחו יד גודליהם
ענחו מות עויליהם
ענחו שוד אויליהם
השיבו בטוב להם
אשר רבו גויליהם
ענחו אותו אצילייהם
בעת פרצו בחבליהם
בתום עוטי גדייליהם
מכוא צר על גובליהם
יבאים שם רבייליהם
והורישום בנכלייהם
למושנאם חיליהם
על ראמש נקליהם
ושועיהם בנעליהם
ואובייהם פלייליהם

ה
ואומר מה יחזק עם
ומה ישפיל גוליליהם
ומי ימית עויליהם
ואיך שרוי אויליהם
ואיך טובו ענחו עת
ומי גול גויליהם
ומתי נגלו שיח
ואיך פרצו ענה אותו
ואיך חמיו ענחו עת
ואיך נאים ענחו עת
אשר דלו ברוב עשכם
ולכן הם מבקשים
אביי לעם אשר כברו
ונבליהם במצנפתם
ועבריהם אדרוניים

לך

תכ

זון.
ברדי גורות וללבאות שחלים
בלי הוועיל ופה ירייך התולמים

זאב יתרף بعد אבלו וחונק
ומה יתרון לב מלא רמיה

תבא

ז' ישית את בני נבל מלכיהם
ויפיל את נקלים על ברבים

זמן בוגר בלי מלך ונבל
יחין בעקלקלות . . .

תכב

...
... מנהשת

זרונק يولלה נבלות שפטור
במשרים רחין

תבע

ואחר כן בחוץ יענו בו
אנוש נפתח ויינח לבבו

וזדוני לב יפתחו להרע
למה יעשה מדון בזרים

תבר

אשר שוטן באוניך חביבה
אשר סער למדבר ים נשאה

זונח מלת חֶבְרָך השנואה
הרחקה בונצת עופ נקלה

בן משלֵי

תבה

יהי נקנה ומושתר בזעעה
בדבר טוב יישתמר בדעה

וזוב חרוץ ברוב משא ומתן
וחבר מוחבו טוב ונקנה

תבו

לאכלחו ואם ימתק אשר בו
זובי תְּקַע נפלו בלבו

זובב יפול בתבשילך ותמאס
ואיך תריב באח מסס בר כ' י'

תכו

במסחרים והכשות בכתש
לחוון יצא וכל נדרך בלחש

זכור עת תעלה על לב עשה ריק
ודע כי כל אשר נפעל בחדר

תכח

אנוש יוצא בלי תוכן אשר נב
בלא מחקר יהיו כלו לונב

זנבות לאנשים אין ואולם
ושדבר בשער את נבונים

תבט

פרי צדק אנשים יתדו¹ בו
פרי כחש בוקנו לך לבנו

זמורה היבשה תעשה את
ולמה יעשה אדם בליך

תל

תקח תרחוף בנחת על אדרמה
וכי רמה סערה מדממה

זרה את גרכך בחום בעת רור
למען כי לכל רוח דממה

תלא

... . . . לבך ואפר
... . . . בבקך

זרק פיח בענייני המשענים
ואל התאות במויהם בעשית רע

תלב

ובמלkos ותבחר את זרעה
ואת בנים בכת טובי ירוועה

זרע את זרעך הטב ביורה
במייטב האדרמה השמנוה

תلغ

אשר צרה לך באהה למגענו
אשר ירע לך הרבה בשכננו

זרוע לך דחה בו צר ואובי
ואם חoon לך קנה בו את הצר איש

תילד

במילה וחונכה וחותונה
ויסעד פת בירק או גבינה
ולחומר בתרוך לבו מגינה
יבואך ולוי מיתה משונה

זבח זבח להלך בא ולעמ
ואח יהיה כנפישך בא לביתך
לך הונך וביניך יוישך
וישתווה לחומדר טוב וחסר

¹ פ', ישמוו מנ ויהוד יתדו (שמות י"ח ט').

בן משלוי**תלה**

וולולים וירבה בה תבואה
ונקץ ממנהו נטישי החמתה

ומיר אף יקצין בה נטישות
ומול הלב שצמיח בו פרי טוב

תלו

אשר יצא הדר פנים לבושה
יקר כל יום ויום קרחה חבשה

זון אדם הדר פניו ופתוי
ויעשה לו אחוי נפש ובבעל

תלו

עניות ובכף את שונים על עוני
בעולם ובזמן את ואין לך שני

זוקף את כפופי אוהבים ממשכב
וጥרחה למשרה עד יודבר אחד

תלה

לך כי בבר היה לאחר חילך
ותקום למול נשאל ולא יתנו לך

ובור עת שאל של מפרק מחל
וגור פן יסידרו אלהים מפרק

תלט

טרם עלות לדין חקור בלבד
... מריבקה

ובור באשר תעש ומה ...
מריבה

תמן

ואם תחזה זונה לשונות מצוה
בחק אל יהיו שונה לשנות אחווה

זנות אחרי לבב עלי פנים יש
וחק אל נטוש חבירו למען זונה

תמא

. זון.

חברו אשר זוד בו

יחסוב בעת נרצה

וזدن איש כמו משגה

וישתוκ ולא יודה

יחסוב בעת יתרעה

ומשגה אנוש זדון

לרעז במשגחו

תמן

באמרה אשר לא ב-

אמרות ומה טעם

זמן יש להבשל

כחולה בלי משגב

שלג את נתיחה

ופוץ הגיאי לב

בלא עת ולא מקום

ולא תום ירחיה

בן משלוי

תמן

יהי מעמד ארץ	להולד ובוכרים	זכרים יהוה איש
נקבות אבל אין הד	לעלם ובנקבות אבותיו בארכבה תמורה בירא אבות	ויש בן ימירחו

תמדר

שוויך באשר פנה	זין.	ובירה אשר פנה במה תרצה וונח אשר שנא כמו תחפי
----------------	------	---

תמה

לבנו וכי נס רוב מאור עניין לבו ובי יועל בנסינו		זון יהודר לא לשערות איש אולם למען בא ומן יאיר
---	--	--

תמו

... מלך ... על פני מים		זמר יגוני גוף . . . ודבר תחנה יעבר קאף
-----------------------------------	--	---

תמן

ישUb בחמתו פרי מאיר אותו פרי צדק יהיו משאיר		זית לאכלו מר ואם נכתש ובבן לאב מרד ואם יכתוש
--	--	---

תמה

אישים בלבד מחטא אשר חטא עליה עלי לבו ולא בטא		זהה אשר נצל ונמלט מן אישים ישימון באנוש מה לא
---	--	--

תמת

זהר ועל דבריו אמת זהר הטוב לדובר האמת מוחר אדם חכם לבב כמו סוחר עליה יהו בנים אשר תהר		זהר לרקייע ולשכה ולגעעה מוחר ומתן אל ולאיש מרי סוחר ופה ללשון ולאם אמת יידי אמת וכאמ
--	--	---

תג

זין.

זמן יבין עצת משכיל
ואמרתה אל צרופה את

תנא

תניה ריש או אחיו שלות קלון שפֶל ובו דלות		זמן אם שח לך מת או בחור מיתה משונה על
---	--	--

תנוב

יהלְלָק בפה אחד
ומוחללים לאיש יהודה

זורה הונך וכל נברא
למען לא יקובל חון

תנג

בלבו לעשות מהר
עלות שמש בעין שחר

וזם אדם אשר צפן
בעיניו דע כמו תרע

תנד

ועת תודוק היה לו רך
...

ודוק על עבדך אימה
מכבה אש

תנה

ותשכח את כבר תעה
ישנה על אנוש רעה

זוכר טוביה לאח קדמה
למען פוקרך רעה

תנו

והיש תיבש יבוש חציר
אשר תשחף ביום קציר

זרוע רע סבול כמעט
ותהייה אצלך בעב

תנו

יון.

או رب קנה בו תחלות
וממע תחלות מכלות

זהב וכסף מעט לך
הונך זמן מכלה

תנה

תשוחוף פעלו באמש
תדלק לך נר בשמש

זיד המגולה ברע אל
רשעו בשמש ולמה

תנת

תרכב אליו כל מאמרים
מרכב כסילות נערים

זולת רכוב לב נערדים
ויעלו בלבך למען

תט

יון.

ידך אשר בה נערץ
ידך בידך תחרין

זמרת גבר אחיו והם
מיואס קרובי מו מה לך

תסא

יינם ומכוו לחםם
חולת אשר אין בה חםם

זדים אשר מנעו לך
תברחה ומה הוועיל בג'

בן משלו

תסב

הרבה ולא קצר מעט
דבר ובכלי חק בעם

וזע בל' חוק הכספי
לכן אהוו את חוק הכל

תסג

על עם בעול העביר

זעך אויל ממס גבר

...

...

תספ

טוב ממקום בור נאנס
... יעמוד במעט ונס
ולמעשך דלות קנס
לא תאמין בואה ונס

זרת בשדה על אמת
יקום אמת סלה ואור
וכי יש לכל רעה קנס
אם תאמין אותן ואמ

մבוּן

תספה

חית.

מ' זאת והוא ביראת אל תאומים
לברחת בחברת הארים

חבר נפשך תרעהו לנפשך
בצבריו לך פאר כפאר בקשר

תסנו

בחכמת לב נכוна או בסנה
בזאת או זאת עשה עמו בעקבות

חרת לשיב משנאך אל נכוна
ואם תלהה ולא חובל השיבו

תסנו

ומכשול כל אחי עין בעינו
בעולם זה ובאחר יגניו

חטאים בחוץ אישון תלאים
וירבו לאשר ירבה להבית

תספה

ימותיך שומר בו את שתים
לככבים בעותות צהרים

חשוך חברה אשר החיש בועלו
עווב לילו וחך עד תעה לו

תספט

אשר מפי ארי הצל בעירו
اري טרפ שוי כי אם חבריו

חבריו האכיב שוי לפיהו
על מה זה אהי רב בארי לא

תע

אשר הרבו לעזיל בו עילים
וינาง בם מנוגה הכספיים

חתק עלי חם והוא בעל מומה
ודרי .. עוזב מוג ..

תועא

...
...

חולש מכח יחי בסעוד אלהים
וכל נגע אשר

בן מישל'

קעה

תעב

אשר חשק ויטוש את אהבים
אשר בו יאריכו פה מריבים

חכם לבב אשר יעוז חפצים
אשר צrisk לְרִפָּאֹתֶם בדבר

תעג

ויגלו לך כל הסתרים
והיוו כל מזימותיו כאורים
ומסח בחלם מואין פתרים

חשב הוות בשׂיחַיה ו עבר
ואיש שלל לפי שכלו ירבּו
והחכמה בלי שרת חכמים

תעד

אשר שאל במתנה גROLAH
מעט או רב בטרם השאלה

חזי נדייב יחווש המהונן
וחשלם אשר יתען כדרכו

תעה

עליו שלש וייחיו לאחדים
לך אחד ואחד לידורים

חלק הונך אשר נתן לך אל
ליד אחד ולאל שתנוו

תעו

ייללך מלא לשון ושפה
ולא תמציא לחסרון לב תרופה

חסיריך וטובתך לאדם
ולא יראиш בחרפתו חסר לך

תען

הייתם לי באוצרך צפוניים
תנה לי בכה שמונה משמוניים
בגשם ירעפו מחר עננים
אהי שוכב בקדב בין ישנים

חסיריך ליום כזה אֲקוּ לֵא
יערטני למחר בשמוניים
ומה בצע למת היום בעמא
ומי יאמר בבואה טובך אשר לא

תעה

עקלקלות וחסיד לא יסלף
החר אלם וחסיד טעם יאלף

חסודים כחרדים אך בחרדים
וחסיד שח וחרדים לא ישוחן

תעתט

... תנואה
וחעתועים אשר אין בס

חדל נא מחשוב און . . .
וסורה מ.

תפ

מצאותים נחלקו עלי בימי
ליום ארעה ולא ירבּר במומי
להרע לי אגלת את עולם
ייחן לו ואין חברה לרמא
ויום רע הוא באכורי וארפאי

חבריו שעובתיהם על שלשה
ישר דרך אשר שתק ותבה
ומתנבל הקילני והמרץ
ורמאי להшибני דבריו
ביום טוב יוחשבני לו בגין אם

בן משלו

תפא

ידידותם בלי בחש וכתף
ומנות ישלו אחד לאחד

חבריהם החפצים לעמוד על
בטוב וברע יהלו זה פני זה

תפב

אהבים לא בדבר הם תלויים
גמול טובות עשירים ועניים

חשוב ראש אהובים רע אנטכבר
ורראש כל נאמנים איש משלם

תפג

וاث רכא יבקש לו שרה
ושם עולם ביד יראה ותורה

חכם לבב עלי דרך שפליים
ויקח לו יקר נצח וכבוד

תפדר

אשר חלק לנפשו רב ששונו
ומי ימנע אשר האל נתנו

חכם לבב במתת אל וחלק
ומי יתן אשר האל מנעו

תפה

ותחולתו וכל מעשיו לבושה
בעצפרנייו וווציא את נחושה
בכל יום הוא במלחה חדרה
יהי מעריב ומוכתו אנושה

חכם לבב והוא חשוק יגשו
ויחפור את מוקור זהב בכל יום
והלחום זמנו על מזונו
וחמשיכם ובכמתו¹ אפללה

תפו

ובקדא בספרים לו מנוחה
... ת השכחה

חכם לבב יעוז נוח עדנים
ומומים יש באישים . . .

תפנו

ולא מצאו לאייש טוב מדירדים
כאח נמצא בערבה במדירדים
ולא מצאו כמו פועל חסדים
וראוו והכל מוחמדים

חכמים בחנו מה טוב לאדם
ונסנו עוז ולא מצאו בכלם
ושבו עוד נסנו טוב פעלים
טעמו והכל פמקדים

תפהח

חית.

מלח פני מושל וירץ
מאין רצין יוין ולן בכנה

מלח פני יוין ואחר כן
מי זה אשר מושל ישחק לו

תפט

סור מאשר סכלו ובערו
כבבוד הרים באשר ורו

חברת מלא שכל שcolaה עם
וקלון בסילים בין בני עם

¹ מלשון עיטה עש בסיל וכימה (איוב ט' ט').

תצ

אדם יחוּבר לו וביין יושר
בینות חבר עצל ובין עשר

חברת אחיו רשותה בריתות בין
ורעות מתי עצלה בגרושין

תצא

לומדה בכל פנים וכל עניין
נשאוב וושאוב מבלי מעין

חכמה בעין מים וכשואב
יש מעין נשאוב וממען לא

תצב

פטאום ביד רעה כמו נגע
ירער פני עכבים כמו רגע

חכם ומשתמר אשר נלכד
חותר ומתחמלט כמו ברק

תציג

חיה.

חום על לְדוֹרֶךָ לֹא רַכּוֹשׁ לֹא תִּדְרֹךְ תְּהִי כִּילָי
מומי וירבה את שבתי ומחלי

כִּי כָל אֲשֶׁר אַתָּה וְאֵם רַב יְמֻעַט מִן

תצד

חסר יחסר מן רכושך וויסיף על
הודך וכל עונש לאחים אשר יוטל
לلحיות מטטר חסרך לא יהיה כטול

חסיד עלי מעשה חסדים ואם תוכל
שקרה עלי מעשה חסדים ואם תוכל

תצח

הוא שרהו יום חנית יד ושוט הפה
... ברית חמת אנשים ואין מרפא
ירא חלאים אם יכונן אכלותיו

תצז

חיה.

חטאויו ואמ ישוב
בק שא כמו עשר
וויסיף לך לנכול
יכולות עוזב ליום
אכilio ואמ אין בן
אשר בו תהיה יכול

חברך אשר נכל
פרי כל חטאוי הד

תצז

וככל שנוא הכל
ואהוהב לכל באיו
וישנא לכל רואיו
היוטך אחוי חכמה
אחוי ריק וסכלות אז
ולבן שקוֹד ודרוש

תצתח

חית.

השבען אשר אין לך ומנה
אם אין לנוashi בס ארכוחה נתונה

חוושב אשר קנו אנשים חיל מון
על מה אהיה מונה ימי הירחים

תצטט

מאת הליכותיו בטרם נסעה
אם אחורי מורד ברדרתו יגיעה

חכם אשר בית ויבן לשובה
לא יעלה הר לא תייגע עלתו

תק

יתר ואם ישו בטובה וחובה
לבב וביראה ונפש נדיבת

חפץ לרעה אם לאיש על חברו
ותת לאיש נמצא עלי איש בחכמת

תקא

שינה למן אין בגאות נכונה
מצווה ועם לשות באמונה

חכם אשר יוכיש בגאות פתאים
... לחשבלים ולחת בתפיהם

תקב

גדל בחזק יד אבל בחנינה
אצט אבדת פרי התבוננה

חכם חשוב פתי כילד אשר לא
... אשר את מענות פתאים

תקג

...
...
...
... דע כי דברים בגו

חכם לרייך לא יעמיק את
גם לא לחום
אם תחזה אוריה והוא מת ...

תקר

נחשב ואם לא לך כאחד מהם
درכם כאלו יעשה מעשיהם
מאין תבונה יחוושב בהם
חכמה ובינה מעשה על פיהם

חכם אשר ישב במושב לצים
רוזאה עמל בעוים ולא סדר מעל
וכסיל שפתים חכמים רעה
יעש ואם אין בו יכולת לknوت

תקה

עצמה בלב
כי טוב לך למota ולא תחרש

חריש היה הולך בדרך בקש
חמצא עשירות או מנוחת מות

תקו

ונפשך תהיה ממכך מנוצרת
מכוסה לטובתך מחוברת
ירע בטובתו מסורתה

חשוב ברע ואיש אל תאמין כי טוב
והטיב וחפש פן תהי רעה
הלא יש אשר ייטיב ורעה לא

תקון

יכולה סבל רעה בחוץ חדה
בחזקך באש תעיד בטוב קידה¹

חבר המנוחות תהשוב כי בר
מִבְזָאָקָה באש צרה יהיו מעיד

תקח

גברים אין זה באמת יושר
ואם רוב רכוש נקרא שמו עשר

חרוצי כספים יקראו עמים
בעושר לבבות יגברו אישים

תקטט

חיה.

וגאה עלי אחים בהכרתו
כמושליך כסות מעלبشر ערותו

חדל מאשר גבה בעוז מצחו
ומושליך כסות בושת אשר על פניו

תקין

ואשל במרחקים בעזות יצרים ...
בשביל מעט נפלא

חכם לב מלא ערמה אשר הוא נוח
ונבון מלא מדע אשר יתבונן.

תקיא

... באחריות ימים
... שני עולמים

חברים לעזר טוב . . .
וחכם

תקיב

רכוש רב וצל ענן ואהבת נשים
לאנשים בשפטותם והם כחשים

חמשה מעט יהיו ולא יעדמו
וחברת מתי רשות ומלהל אישים

תקין

חיה.

יתיר הדרך וירבה בכורך
יקל קברת ידי מעבירך

חומר אשר תחפיר באשר לך
ונושא בכבודו ירוא צור ילך

תקיד

פעם ופעם כחוב על שמותיו
יטור ויקום עוננות עמיתו

חטא לך אח עוזב את גמולו
יהיה ברעה אשר כל ימותיו

תקטו

לא בְּאַסְפָּף הוּא וירבה תחליה
בליה ועבד לבושו מטולא

חכם בדעתו יחפש גדוליה
ישג שרה חכם לב ובגדו

¹ מלשון וקדחה חמיש מאות (שמות ל' ב"ד).

בן משלו

תקמו

פְתַח וְהִיה לְאַחֲרֵי כָּאכֹר
כָּנו וּפְקֻדָּה בְּקָנִים בְּנֵי זֶר
כְּעֹזֶף אֲשֶׁר יָעוֹז בַּל פְּקֻדָּה אֶת

תקין

במקרים וחטאים	מקום שבתך חבר זדים	וסרתי מון ראיתיך	חקרתך למען כי

תקינה

בחקין	ושוכבת	בחילך	תְּהִרָּה וְשָׁמָח
רחקין	ועדרצים	דְּבָקוּד	וְעַם וּבִים
עספוך	ואל תרבה	ואל תעשוק	וְאֶל תְּחַשּׁוֹק
בצדוק	ואל חבטה	בחכמתך	...

תקינות

בעבותך	ולא תִּגְעַגְעַג	חרל מאף
గבורתך	והשפל לב

תקב

במשאלך	ומזהפר	ומליתן	חרל מל'
לק חבלך	וינעם	דבריך	וישמעו

תקבא

צפון סודך	כמו נפשך	ওברעך	חסום פיין
עליה יערך	למעלה מדך	בכל מפנה	ואו תפנה

תקכוב

יהי פועל	בעה יאמר	מִקְּכִי עַם	חסום פי עץ
יהי מועל	ביום מהר	אשר אמר	ועם פעול

תקכונ

כבית מלך	בביתו הוּא	בעירך איש	חקר חמוץיא
אשר ילך	וערום בך	והוא רעב	ואחר נע

תקבד

ותחכמולות	במוחצות	אשר יבטח	חכם לבב
וממוזלות	על נחש	אשר ישען	והסכל

בן משל

ומלתו	פועלתו	אשר יוחור	חכם לבב
באחריתו	אשר יtan	בראש דבר	ולא ימנע
בערמותיו	יהי נמצא	אל נמצא	ואם אין בו

תקב

באברהתו	והסתופף	אהב אותו	חכם לבב
באמרתו	מושעות	פעולתו	למען עוז
במוחרתו	ויסוף עוד	בהעשרה	וחון דל
בחכrichtו	עליך דתו	ברית יקום	ואם יכרות
במשרתו	עליך עמו	ואם ישור
[בגורתה]
בעברתו	בר. . . .	וחיים יש
בישראלתו	עצת תומך	יהי תומך	ואם עין
בסתרתו	ונגלה אין	מגולה לו	וכל סתרה
בטהרתו	ואין טמא	באסטרו	ויש חתר
להורתו	וכל שמחה	לאזיבתו	ותואה בו
קבורתו	זקבה מך	להברתו	וכות טוב

תקב

באברהתו	ואל החסה	זנה אותו	חסר לבב
באמרתו	ומחתלתה	פעולתו	למען שוא
למוחרתו	ולא יתומך	יאבר הון	ואם עשר
לחכrichtו	יהי שוקד	ברית עמוק	ואם יכרות
במשרתו	אביד עמו	עליך עם יי	ואם שרה
גורתו	תכל הכל	עליך אחר	ואם יגוזר
בעברתו	הרוג כל חי	יבקש לך	ואם אנפ
לאחריתו	עצת מבין	יהי עוזב	ואם גיעין
בסתרתו	והגלי	כמו גלי	וסתרתו
בטהרתו	וטומאתו	כהתרו	ואסרו
להורתו	שכול מנהו	ביום יאטה	וחיים יש
בקברתו	בחשקיינו	להברתו	ונוח יש

תקב

חית.

שופ סוד לבב לצלך
מעשים אשר תעשייה לך

חפש ודבר ואל תה-
ען פתחה עלי כל

בן משלו**תקבצט**

קרים ועתים בשבטים
משרה ועת תשׁתַּת זכרים

חברת חכמים כמיים
... פעמים לך מי

תקל

בעל מוח וכבר פה
... . . . [ורפא] ...
חיה.

חבר כבר רוח גם
דומה לשן

תקלא

רעה וככפר הפה
כל יחשוב לדמותה

חשב משנאי על
אדום אנו עד יצא

משלו**תקלב**

טית.
ושיחותיו וטוחותיו שלמוות
מטונף יד ולכבר אין שלמוות
בעת תקין מחותמת מחלמוות
ענוג כי אם עלי דרך מהומות

טהור לב אשר השלום לאנשים
יזוי שלום ובוטח בעת ל-
ואם היה בעולמו מבעת
כמו כן לא יהיה שם בא בית תר

תקלנג

ט. ש
ואיננה במשרה הירואה
בני אדם יהיו סופה לבושה
ותחרם ביד מלך יבשה
ולא חכון מלוכה ואשישה

טעםיים יש למשרה החדש
ובכל משירה ישרתונה מביש
ותבנה ביד לחם מלוכה
ותכוון מלוכה על חלושה

תקולד

ט. 5
תבונות. עד יהיו אצלך מגוללה
והנחו בָּן משלו ומשללה
וקח נפשך בשותך שר באלה
ובסגור המעליה לא תסולה

טריה ושדור עלי דלחתי מכוסה
ובכל דבר אשר יאות עשו
והנה את אשר צזה להחנה
בערכך לא יהיו נבר וחכם

תקלה

ט. 6
ולב נקי וכף מאין רמויה
זהה ידל בנפשו [הנקה]
ואחר ילכודם מאין . . . יה
ותתריח ב. יה

טמא לב יש וכף עוזה בתרמיה
ויעשר זה בתדרמותו פעמים
ויתריה זה ולא ילכוד חפציו
ואם בן הוא עלי מה זה תענה

בן משלֵי**תקלו**

טהור לבב היה אוחזו באביו
למען
... כרתו מעט הוא
ויש מן רע בצדך חסבלחו
וכחותם על לבך תנתנו

תקלו

טית.

שיט'	ASHOT CHIL	ASHOT BIYTAH
שיט'יש און	חיתן ומאור	טרפ' צבא
יחילוק זין	עין עין	ונגיד צבא

תקלה

טלעת אילן	על מבוע	על מבוע
בן מולד	תש פִּרְיָה	תש פִּרְיָה
יהיה זרעו	אשת בַּת טוֹבִים ¹	אשת בַּת טוֹבִים ¹

תקלט

טרם קתתק	בית על שע	טרם קתתק
ועל נֶלְהָה	בן הקרוב	ועל דר
אליו תדרוש	רד טרם על	עמך על דר
דרך חפרוש		

תקם

טפש לבו	וירע כי	וירע כי
אך אם יחשוב	מן חכם הוא	מן חכם הוא

תקמא

טוב היין	בימי שלוה	טוב היין
כל שיש עת	זמנן נכוון	כל שיש עת
יש עת לאמר	לצד הכהן	יש עת לאמר

תקמבע

טית.

טרחי למען לא אהוי נדה	על כל ארצות מנקום רבעי
אך אם יקיאני מנקומי שץ'	אהב מקומות יש לאל רועי

תקמנג

טעה מכבה אש בקש לא רב	או رب אשר מוסיף לחבעיר הוא
... בחלוי רב מנ	חלוי לחלוי או בכמוותו

תקמד

טל שחרות ישך רוחה	כי הומן יסוב באחריות וככלא
מי לא בילדותו ג. דעת בואו בזוקן ויפלא

¹ נ' מאשה טובחה.

בן משלוי**תקמה**

אריך אה למען כי הקילך במלתו
פני בחלי לא אשׁו לב לימותנו
ואענחו מי אשר לא יחללה את

תקמו

לאיש יהללו ולאיש הדל
טובה וולתי שתיהם תחרל

תקמו

מבחן להנצל ביום מלחמה
תיהה תשובתו בפרק שומה
עורה ואל חנן לעפער גומה
ובעת אשר יגאל ברומח קומה¹

תקמה

טית.

טוב לי מעט המ טוב ביראת
טוב אשר יוסיף עלי דיי

תקמת

וברוב גשימים איר לגנה
וללב נבר שיח פגנה

תקן

טית.

טוב לי אחי תום ואב שח
טוב משניות אשר לו

תקנא

סור מן חפצים ודרעם
חרבו ימותון דגמים

תקנב

טית.

טורת נבלים נבנה
כִּי יש לנבל מול

¹ מלשון ויכחו אל החומר (שםואל ב' ד' ו').

תקנה

ובא באלו לא בא
תרבה לעולם טוביה
הונו לרע לו הרבה
חיתה לטוב לו סבה
ולמעלה כי נשבה
זוכה והיה נחבה

טورد ולא הרבה הון
ולאיש לטוב ירבה הון
כי יש כמו בן יצחר
גם יש אשר הרעה
יוסוף לממשל עליה
שאלול לבחר מלכויות

ה

תקנד

טית.

טובה היה בורך
ברם נטע שורק
על אלathy פורק
כל לבך הרק
שן אלathy חורק
שווא נפשך הרק

טרם תהי ממטיר
וביום תחלל את
וברוב חמס מלך
לאיש ברק נועץ
ובבואה לשונא איד
ולאהובך מטיט

ה

שמעואל

תקנה

יוד.

ואל חבזה בלי מבחן באישים
קצר דעת וגבחו כברושים
והרבבה נמצאה חכמה בראשים
קצר קומה וללבך לו בלשים
ויאלמו בהקבץ אנשים
בעת תראה חכמים מהרישים
והבט אל אשר תחת לבושים
כיסלי לב ורבקה בקדושים

יהי כל איש בעין לבך מכובד
חלא שורת אחוי עושר קוצר לב
מעט תמצא מסוף הון וחכמה
וכמה תחזה מוכחה אלהים
וכמה מאיריכים פה בביהם
... לבך מלא באימה
ואל תבט אלי מראתך ומלבוש
... חדרlein מן

ה

תקנו

נ יובאו ביום
...

ימוחץ בהמשך זמנה
... שילו

תקנו

ו אשר שכלו כמו שכלה בשזה
בלי אנה ואת תעוץ באזות

יעצך לבך מה לא יע策
עצתו לך עשה כי לך עצתו

תקנה

א ותקל אםathy רוחך נכה
ועת ימל יהו מזור בפיאת

יהי לבך ברק מרים חוכבר
חרס נשא עלי יד בהריחו

בן משלוי

ל

תקנות

במלך עז ורופא טוב יאללה
ימי רבן ודין לא יסכל

**ישיבת המדינה בחמשה
שוק נמצא ונחר לא יכוב**

תקם

**ואל יבטה בעזה הנחוצה
ואל יהיש למצה ריב ומזכה
בטרם יעלת אבר ונוצה**

**יהי יועץ מהמין את עצמו
והשופט יהמין את שפטיו
ולא יהיו כאפרוח יעופף**

תקסא

**גטוי מעל דרכיה וישתי
ויטה אל צלליה ווּתְהִי**

**יחידתי בעת תשוט מהומה
ומי הזכיר בחום שמש ימהר**

תקסב

**ואף כי יד חכם לבב קרובו
ואף כי יד בני נבר תהיה בו**

**ידי זרים בהון שוע פשומות
ויר נבל באוצרו צורה**

תקסג

**ודברי שיר לרמותך יעורך
אמת הוא כל אשר אמר משודר**

**יסיתך רע בשיחסים כחלומים
בני לא כל חלום יקום וגם לא**

תקספ

**ואל תהיה חמוץ משה לפרש
ב. ומלבו . . .**

**יינע ולמד אשר הפקד בספרך
ואל תבוח אשר ארך לשונו**

תקספה

**עליל מה זה תהוי מואם בנופש
ומה בצע בלי חיל לנפש**

**יעצמי אחי עצלה ואמר
עניתיו לעשות חיל לנפשי**

תקסמו

**זמנ בידי בליל נתנה
ומתגרה לבל יש רצונה
והאל חז בעין בעל חננה
ופושעת ובלי יראה עונה**

**יפת תאר ובת חיל ואבות
בעת נשים שמחות מצעicker
ויש רעה במפעלים ופנים
והיא נחה והוא יינע לפיה**

תקסמו

**לכל נפוץ במלולים ונרכ
כאש תקרח וענינים כאקרה**

**יקבץ איש דברים בהאגיאו
ויפצת פיו אמרים הם בחומם**